

ÉLETÜNK

XIII. évfolyam 1. szám (13. Jahrg. Nr. 1)

Az európai magyar katolikusok lapja

1981 január

„Consolamini popule meus”

„Consolamini popule meus” „Vigasztalódj, én népem, vigasztalódj!” — Így kezdődik az éjféli ünnepi zsoltosma egyik lekiója. 1928 karácsonyán hallottam Izaiás próféta örökszép vigasztaló szavait Pannonhalmán. A Magister Chori, Janota Ciril bencés atya, énekelte szívbemarkolóan.

Az első világháborút és Trianont megélt fiatal bencés diák lelkületével hallgattam és mélyen megértettem. Ennek az éjjeli zsoltosmának emléke tovább kísért diák- és felnőtt éveimben...

Aztán jött a második világháború. — Mennyi magyar elindulást akasztott meg és mennyi egyéni elképzelést húzott át! Alig maradt család, amelynek életét ellenkező irányba ne sodorta volna. Hányan mentek el és többé nem jöttek vissza; és azok is, akik visszajöttek a második összeomlás után, szétszórtak a nagyvilágban. És ki tudja, lesz-e még visszaút a szétszórtságból? — Sokan pedig hosszú rabszállító vonatokon gurultak szibériai gsemmissítő táborok felé.

Ezekben a súlyos években 1946 nyarán Szentgotthárdon hallottam újra Izaiás próféta vigasztalását Mindszenty bíboros ajkáról.

Német, majd orosz seregek nyomán egy összetört Magyarország. Ki öntsön új reményt, bizalmat az újrakezdés felé? — Ezekben a nehéz időkben kezdte el Mindszenty országjárásait. Először a nyugati végeken: Szombathelyen, Zalaegerszegen, Szentgotthárdon. Mindenütt százazrek hallgatták, szavait úgy itták az emberek, mint a nyári aszályban felperzselt mezők a csendes esőt... Megvigasztalódtak, fölegyenesedtek és megbékülve indultak hazafelé az emberek, ki teherautón, ki szekéren, a legtöbbje gyalog.

Így volt ez a határszéli Szentgotthárdon is. Oszlóban volt már a tömeg, Mindszenty a cisztercita apátságba vonult vissza ebédre.

Ekkor porosan, izzadtan, egy újabb többbezeres tömeg érkezett az apátság elé: hegyháti magyarok, többségükben protestáns falvakból. Hajnali órákban indultak 20-30 km-es távolságból. Többórás késéssel érkeztek, mert az ÁVO mindenfelé elállta az útjukat, mondván: „Mit kerestek Ti ott a pápista Mindszenty-nél?” De ők nem hagyták magukat, erdőkön és dűlőúton keresztlül eljöttek Szentgotthárdra meghallgatni Mindszentyt. Mikor megjelent az apátsági lakosztály erkélyén, a hegyhátiak kórusban harsogták: „Hercegprímás úr! Mi is kérünk egy kis vigasztalást!” — Ekkor hallottam másodszer, még megrázóbban, Izaiás próféta szavait: „Consolamini popule meus”, de most Mindszenty ajkáról: „Amikor a vigasztaló is vigasztalásra szorul, csak nehezen tör föl ajkára a szó. Magam is azokat a magyar uta-

kat járom, mint Ti. Úton-útfélén romok, elhullott harci szekerek, hevenyében behantolt sírok. Sokszor eszembe jut a háborús ének: „Elkopik a föld is, merre hadak járnak, fekete rózsája nyílik a halálnak.” — Mindenfelé, ahol járok, az átélt borzalmaktól rémült-asszony szemekkel találkozom, síró a-

ben, amely mindig hűséges marad Hozzátok, ha Ti is hozzá! Drága Hegyháti és Örségi Magyarjaim, a Ti őseitek védtek ezt a földet német, tatár, török ellen évezreden át...

Itt mögöttünk pár kilométerre áll egy vegyes magyar-német-francia katonai tömegsír fölé emelt kőkereszt az

HÁROMKIRÁLYOK IMÁDÁSA

Illuminált kézirat a 15. sz.-ból. Madrid, Biblioteca Nacional

Régi újesztaidő köszöntő-ének

Gyászba borult napunk megújult,
siralmas ösztendőnk elmúlt.
Szívünk teljes víg örömmel,
mert ösz'endőnk ezennel
megújult.

Jertek, mi is lássuk Urunkat,
hajtsuk meg előtte magunkat,
hogy többször is ily időkre,
holnapokról esz'endőkre
virradjunk!

Virrasszon fel, sok jót árrasszon,
mindent bajt tőlünk távoztasson,
bor-buzával ékesítsen,
határink áldással hintsen,
bővítsen.

nyákkal és hitvesekkel, mert a fiúk vagy a férj még nem tért haza, vagy most viszik kifelé. Nem találok jobb szavakat Izaiás prófétaénál: „Mégis, vigasztalódj meg, én népem! Ezt mondja a Ti Istenetek, az Úr: Beteljesedtek a gonoszság napjai, amikor fogságba vittek Egyiptomba az én népemet és gúnyt űz belőlük az Asszir... Kelj fel! Óvezd magad bátorsággal! Rázd le magadról a port, rázd le a bilincseket és öltsd föl ünnepi ruhádat, Te Sion fogoly leánya! Nem gázol át rajtad többé tisztátalan pogány, mert Én magam vagyok melletted!”

Csak az Istenben van reményünk! És ebben az ezeréves vágvári magyar föld-

1664-ben Szentgotthárdnál vívott döntő csata emlékére, amelyben a Nyugat győzött a pogány török ellen éppen ezekben a késő déli órákban. — Amikor a Rábán átkelt janicsárhadak döntő támadása már átkarolással fenyegette a keresztény derék hadat, hirtelen elsötétült a hadszíntér fölött az ég, kitört egy szörnyű égiháború, nyomában a felhőszakadás. A Rába és a Lapincs hirtelen ragadó folyamokká duzzadtak, elvágva a törököt a túlsó parti hátrvéd-től és utánpótlástól. Az egyesült keresztény seregek ekkor ellenrohamra indultak és szorították a pogányt, neki a rohanó vízárnak. A hátráló janicsárokat a tulsó partról maga a Nagy Vezér lö-

A forrásnál

Elmúltak az ünnepek, visszatérünk szabadságunkról, — vagy, ha el sem mentünk, — visszazökentünk a mindennapi életbe. A szürkeségbe, gondokba, robotba, idegesítő környezetbe, hajszába... Oly kevés az öröm ezekben a hetekben, hónapokban... Valóban oly kevés? Nem megyünk el gyakorta behúnyt szemmel a minket körülvevő jó-ság, szépség, értünk hozott áldozat, bennünk érő öröm mellett?

Mennyi örömet jelenthet egy-egy gyermeki mosoly, csillogó szemek, egy hálás köszönetet kifejező szó családtag-jaink, munkatársaink, ismerőseink részéről...

Felemelő érzés az elismerés kifejezése bárkitől. Egy találkozás, baráti látogatás, jó társaság is olyan élményt nyújthat, amelyből egy darabig táplálkozhatunk.

Jó érzés tudni, érezni, hova tartozunk, megélni a hasonló gondolkodású és érzésű emberek társaságát, barátságát, akik közelünkben élnek, akikkel a sors, a Gondviselés összehozott bennünket. Egy társaságban vagy közösségben mindig vannak, akik „gödörbe estek”, árokba csúsztak, a többiek kihúzzák, felsegítik őket, törődnék velük, mert az is örömet szül, ha felemelünk másokat. Így az egyes élmények állandó forrássá válhatnak bennünk magunk és mások számára.

Ezek és hasonló érezhető dolgok fejleszthetik bennünk a jószágot, a kedvességet és mi is kiárasztathatjuk ugyanezt a bennünket körülvevő emberekre.

Az emberi élményeknél azonban, maradandóbb nyomot hagy lelkünkben az Istennel való találkozás. Ha nem megyünk el mellette gondjainkba görnyedten, csalódásainkba keserűlten, vágyainkba merülten. Mert Ő erősebbé tesz minket minden emberi erőfeszítés-nél, felszabadít a gyarlóság és törekenység rabsága alól. Kegyelmi ajándéka az Istenből fakadó boldogság forrásává, patakjává válhat az öröme örökléké szomjazó, gyenge ember lelkében.

Vigyázzunk erre a forrásra az új esztendőben, nyújtsunk e patakából minden szomjazónak készségesen!

Fejős Ottó

vette kartáccsal. Hiába, megállítani márnem tudta őket. Ember és lótetemek ezreit hömpölygette a víz Körmen felé.

Ez a csata döntő fordulat a történelemben. Újabb döntő győzelem követte 1683-ban Bécs alatt, majd röviden ráPárkányánál. 1686-ban felszabadul Budavára, Zentánál újabb vereség éri a törököt: a félhold hatalma lehanyatlott. Idézem a költőt: „Itt még e föld mély sírjaiból az elhunyt ősök lelke szól! — Munkát reá, szabad kezét! S dicső kert lesz a sír felett.” — Végvári Magyarok utódai! Ez a Ti reményetek és mindannyiunk reménye, mert az egész ország ma egy romokban heverő Végvár...”

(Folytatás a 2. oldalon)

PROF. DR. MEHRLÉ TAMÁS OP:

A pápa tanítása az Eucharisziáról

II. RÉSZ

II. János-Pál nagycsütörtöki levelének második részében az Eucharisztia szakrális jellegéről és áldozati mivoltáról beszél. A szekularizált, azaz elvilágiasodott kereszténység egyik törekvése az, hogy a vallást szekularizálja és deszakralizálja, azaz szakrális jellegétől megfoszza.

Deszakralizáló törekvések az Egyházban

Az előző cikkünkben már idézett Greinacher teológus azt követeli, hogy a szakrum és profanum közti dichotómiát, azaz kettősséget megszüntessük. Szerinte ez a dichotómia szinte minden vallásban fellelhető és azt jelenti, hogy az Istennel való találkozás bizonyos helyekhez vagy személyekhez van kötve. Ezeket a személyeket vagy helyeket szakrálisnak, azaz szenteknek és érintetlennek fogjuk fel és szembehelezzük a profánnummal, azaz mindennel, ami a mindennapi élethez tartozik. Greinacher szerint Jézus ezzel a felfogással radikálisan szakított és ezért a keresztény vallás nem tűri meg a szakrális felfogást. Sajnos a keresztények zsidó és pogány hatás alatt ismét bevezették a szakrum és profanum kettősségét, ismét vannak papjaink, áldozataink, templomaink. Ha Greinachernek igaza lenne, fel kellene tételeznünk, hogy az első századok egyháza hamarosan visszaesett a zsidó felfogásba és így meghamisította alapítója tanítását. Maga a tény, hogy Jézus a jeruzsálemi templomban maradván kijelentette, hogy az Atyja házában kell lennie, és hogy később a kufárokat kiűzte a templomból, mert megszentelték az Úr házát, bizonyítja, hogy nem volt szándékában megszüntetni a szakrum és a profanum közti különbséget. Jézus személye maga a szentség és büntelenség (Jn 10, 36; 8, 46), ő az egyedüli út, mely Istenhez vezet (Jn 14, 6), rajta kívül nincs üdvösség (ApCsel 4, 12), s a profanum, melyből ő megment bennünket, nem is annyira a világ — mintha a világ önmagában rossz lenne —, hanem a világ bűnössége (Jn 17, 15). A bűn idegenít el bennünket Istentől, Jézus keresztáldozatával megszüntette ezt az elidegenedést, összekötött ismét Istennel és így belevont a szakrum körébe (2 Kor 5, 19; Kol 2, 14-15).

Az Eucharisztia szakrális jellege

A pápa körlevelében természetesen nem cáfolja meg minden egyes kis teológusnak különcködő nézetét, hanem egyszerűen mint a hit legfőbb őre fenntartja az Egyház tanítását. A tridentinai zsinat dogmáinak nyilvánította ki a következő igazságokat: a szentmisében igazi, sajátos értelemben vett áldozatot mutatunk be Istennek; Krisztus e szavakkal „ezt cselekedjétek az én emlékezetemre” az apostolokat papokká szentelte; a szentmise a keresztáldozatnak nem csupán csak emlékezte, hanem igazi hálaadó, dicsőítő és engesztelő áldozat (GS 1751-53). Az Egyház ezen tanát VI. Pál a „Mysterium fidei” kezdetű enciklikájában 1965-ben ünnepélyesen magáévá tette és az újabbkori tévedésekkel szemben megvédte. Erre az enciklikára hivatkozik ismétlenül II. János-Pál is nagycsütörtöki levelében. Elismeri, hogy az Eucharisztia ünneplésének hosszú története van. A külső, ceremóniális tényezők sokszor

változtak, de a miseáldozat lényege ugyanaz maradt. Az Eucharisziát ugyanis Krisztus származtatta ránk és ami tőle származik, az teszi ki az Eucharisztia lényegét. E lényeghez tartozik a szakrális vonás is. Nem hozzáadott, járulékos valami. Nem mi teszünk ünneplésünk által az Eucharisziát szakrummá, hanem Jézus maga bízta halálának és feltámadásának a misztériumát az Egyházra, hogy szakramentális, azaz szentségi módon ünnepelje. Ő maga van jelen mint áldozat, mint áldozatot bemutató pap; Ő az, aki a kenyeret és a bort átváltoztatja saját testévé és vérévé, azaz az újszövetség áldozatává. Az újszövetség papjai Krisztus szolgálóiként mutatják be ezt a szakramentális áldozatot. Nemcsak Krisztus nevében teszik, hanem maguk is mintegy fel vannak véve a szakrális és szakramentális töltetés folyamatába és így kötik össze ezzel az áldozattal mindazokat, akik ünneplésén részt vesznek. Ha az Eucharisziát megfosztjuk áldozati szakrális jellegétől, pl. ha csak lakomat látunk benne, megszüntetjük magát az Eucharisziát. Profanizációja által megsemmisítjük. S a pápa felhívja az Egyház papjait, hogy öröködjének az Oltáriszentség szakralitását és a hiveket is buzdítja, hogy a mai szekularizált társadalomban a szakrumnak szerezenek megint polgárjogot.

Az Eucharisztia a pap és a hivek áldozata

Az Eucharisztia mindenekelőtt áldozat: megváltásunk áldozata, az újszövetség áldozata, amennyiben a keresztáldozatot jeleníti meg számunkra. Ezért a miseáldozat rendeltetése, hogy az embert és a világot Istennek ismét visszaadja. Amit a bűn Istentől elvett, amit tehát profanizált, azt az áldozat Istennek ismét visszaszármaztatja és így belevonja a szakrum körébe. A pap is, a hivek is bemutatják Istennek a miseáldozatot, de mindegyikük a maga módján. A pap szentségi hatalmánál fogva, amelyet a papszentelésben nyert, mint Krisztus szolgálója végzi a szakrális teendőket. A hivek az egyetemes papság erejében, melyben a keresztységük révén részesültek, lelkiileg egyesülnek a miseáldozattal és mutatják be egvéni lelki áldozataikat. Ezen egyéni áldozataikat mintegy szimbolizálva viszik adományait az oltárra. Ezért a felajánlás (offertorium) körmenetének mély értelme van: a hivek ezen a módon fejezik ki, hogy ők is részt vesznek a krisztusi áldozatban, hisz ajándékaikból kerül ki a kenyér és a bor, amelyek átváltozódnak Krisztus testévé és vérévé. Ezért szólítja fel a pap a jelenlévőket, hogy imádkozzanak, hogy áldozata és az ő áldozatuk kedves legyen Isten előtt.

Az új miseliturgia előnyei és követelményei

A pápa elismeri, hogy az új miserendnek vannak előnyei. Az új liturgia a miseáldozat áttetszőbb megértését teszi lehetővé, mert a pap hangos szóval mondja az imákat, sőt a kántókat is. A pápa nem ad tehát igazat azoknak, akik elvben elvetik az új liturgiát. Másrészt azt is elismeri, hogy az új liturgia — főképpen tekintettel arra, hogy a pap arccal a hivek felé szokott misézni —, nagyobb érettséget tételez fel a pap és a hivek részéről.

Valóban most nagyobb a veszély, hogy a hivek elsősorban a papnak emberi megnyilatkozásait figyeljék. Ezért a pápa megkívánja, hogy a pap az imákat, de főképpen az átváltoztató szavakat nagy alázattal és egyszerűséggel, érthetően és szent jellegüknek megfelelő méltósággal mondja ki. Viselkedésével és szavaival kifejeznie kell azt ami

a szentmise valóban: az újszövetség szakrális és szakramentális áldozatát. Ha csak az emberi barátság és ember-társi szeretet nyilatkozik meg benne és nem jut kifejezésre az áldozat vertikális, Istennel összekötő jellege, akkor bizonyos mértékben máris profanizálja az Eucharisziát. A papnak a felelősség tudatában kell lennie, úgy kell az Eucharisztia ünneplését végeznie, hogy a résztvevők maguk is megérezzék ennek a titoknak a nagyságát és ez saját magatartásukon is megnyilatkozzék.

A németországi pápai látogatás margójára

Nemzetek találkozása II. János Pál pápával, ahonnan mi magyarok hiányoztunk

15.000 lengyel és más idegen nemzetiségű munkással találkozott a Pápa a Mainz-i Dóm-téren, ahol bábeli hangzavar uralkodott. A különböző nemzeti csoportok népviseletükben jöttek, mutatták be hazájuk táncait, énekeltek, zenéltek, örültek. Ez volt a német út legszínesebb és legkedvesebb mozzanata. A Dóm főkapujától a téren fölállított oltárig vagy hét különböző nyelven beszélt a Pápa férfiakkal, asszonyokkal, mindegyikkel a saját anyanyelvén.

Nem véletlen, hogy éppen Mainzban történt a találkozás „a népekkel akik úton vannak.” Ez volt a legrégebb római település a Rajna mentén, itt vetette meg a kereszténység először a lábát német földön és terjedt el sugárban Chur-ig délen, Prágáig és Olmütz-ig keleten. Innét viszont tovább Magyarorszáig, Lengyelorszáig vitték Adalbert püspök és tanítványai a keresztény világosság fényét.

A lengyelek nem győztek betelni az „Ó P á p á j u k k a l”. Sokezer spontán kórus harsogta: „É l j e n! S z á z é v i g é l j e n!” — II. János Pál sokáig elgondolkodva nézte az ezeréves Mainz-i dómot, aztán nagyon mélyről, a szíve és a történelem mélyéből, beszélt a lengyel nép és a német nép ezeréves szomszédságáról; a szomszédságról, amely népek életében áldás tud lenni, meg átok is. Szeme előtt elvonult az elmúlt szörnyű háború, sok-sok millió földjéről elűzött vagy

„A közelmúlt magyar óriása”

Dr. Teller Ede, a világ-hírű magyar atomfizikus, 1980. okt. 19-én a következő szavak kíséretében koszorúzta meg a New Brunswick-i Szent László templom előtt álló Mindszenty-szobrot: „Ez a koszorú legyen kifejezése a legmélyebb tiszteletnek és csodálatnak. Mindszenty kardinális volt az, aki az utolsó rettenetes viharok ellenállt. Ez csak úgy volt lehetséges, hogy egész szívvel, lelkével és meggyőződéssel élte azt, amit igaznak és helyesnek tartott. — Mi ma olyan időkkel állunk szemben, amelyek ugyanolyan súlyosak lehetnek, mint azok voltak, amelyeknek Mindszenty kardinális Isten segítségével ellentállt. — Legyen ő a mi példánk, és legyen ez a koszorú annak a kifejezése, hogy mi követni fogjuk őt. — Magyar Testvéreim, a közelmúlt eme óriása legyen a mi jelképünk és a mi vezérünk abban, hogyan kell cselekedniünk a mai sorsdöntő napokban.”

*

Dr. Teller résztvevett a magyar misén, utána pedig a hívektől körülvéve, tette le a koszorút a Mindszenty-szobor talpzatára.

elhajtott honfitársa, a fogoly- és munkatáborok keservei, a megsemmisítő táborok borzalmai...

Krakkóból hatvan lengyel egyetemista jött el a találkozásra. Mindannyiuk szemében könnyek csillogtak, amikor a Pápa beszélt a „látóbusz”-ba és elnyelte az esthomály.

Erről a találkozásról éppen csak mi, magyarok, hiányoztunk... Pedig mi is sokan vagyunk idekint és ott lehettünk volna éppen úgy, mint a horvátok, albánok, törökök, indusok stb. Nekünk is van színes, szép népviseletünk, vannak délceg fiaink és szép leányaink, akik a nemzetek sorában följánlaskor odavitték volna az oltárhoz szimbólikus ajándékainkat és szép magyar nyelven tolmácsolták volna az Ég Ura felé nemzetünk imádságba foglalt gondjait...

Még kínosabb volt az, hogy a TV-közvetítő külön be is mondta, hogy a nemzetek sorában a magyarok és a vietnámiak hiányoztak!

„CONSOLAMINI POPULE MEUS”

(Folytatás az első oldalról)

Huszonnyolc év után, 1974 nyarán, Mindszenty mellett ott álltam ugyanannál a történelmi emléknél. Mindszenty Bécsből külön azért jött le, hogy lássa ismét. A tömegsírnál hosszan imádkozott. — Emlékeztetem 1946-ra, a Szentgotthárd-i beszédjére, a Hegyhátiakra. Mindszenty mindenre jól emlékezett... Azóta már Máriacellben az ősi kegyhelyen pihen, közel a nyugati magyar végvárakhoz. Ott várja, hogy Szabad Hazában pihenhessen meg.

Egy emberöltő távolából, súlyos új esztendő előestéjén, ezek az emlékek gyujtanak némi fényt a bizonytalan jövő felé. Csak egy biztos! A történelem nem áll meg! Az idők mélyén egyre vajódik folyama a végkifejlet felé! A világ hatalmasai azt hiszik, hogy ők mozgatják a történelmet. De ez csak látszat. Ők is, mint a százmilliók, csak bábuk az óriási szintéren, amelyekkel a történelem Ura rendelkezik! A történelmi fordulat akkor és ott történik, amikor és ahol az emberek nem is várják. Azt mondják, történelmi vihar előtt állunk. Előszelét érezzük: közel keleten és délen a harmadik világban már villámlik. — Lengyelországban tízmillió munkás félelmetes csendben és félelmetes fegyelmeben tördeli a láncokat, amit ez a gonosz századvég Keleteurópára rakott. Az övék minden csodálatunk és imánk. Nemcsak az idekinti magyaroké, hanem minden igaz magyaré otthon is. Az Ő reményük a miénk is!

Ijjas Antal sírjánál

Alljunk meg kissé a rákoskeresztúri sírmezők egyik frissen hantolt dombja mellett, amely 1980 október 30. óta rejti „csak a testé”-t, mint Gárdonyi saját fejfájára egykor vésette. Ugyanaznap este 6 órakor mondták Ijjas Antalért a rékvietmet a pesti Egyetemi templomban s ezzel lezárult egyelőre a nyilvános emlékezések szerény s o r a. Amilyen kurta sor volt, olyan rendkívülinek tűnt a szóban és írásban elhangzott nekrológok t a r t a l m a. Egyöntetűen panaszolták, milyen kevéssé becsülte átlagot messze meghaladó műveit, akárcsak szolgáló egyházhűségét a magyar katolicizmus egésze. „Ha siratjuk őt — mondta a Vigilia főszerkesztője —, egy kicsit vele siratjuk magunkat is.” Bizonyos, hogy a „katolikus író”-nak, amióta a szekularizációs folyamat ezt a speciést megteremtette, Magyarországon s e m m i l y e n tözsdén se volt árfolyama. A protestáns Szabó Dezső írt erről a legtalálhatóbban s megrendítően „Az elsodort falu”-jában.

Ehhez képest, de tekintettel a jelenleg uralkodó egyházi viszonyokra is, eleve nem számíthattunk rá, hogy ezt a nagy francia katolikus írók formátumát idéző Ijjas Antalt annak a templomnak a kriptájában helyezik nyugovóra, ahol érte a gyászmisét mondták. Pedig a genius loci se találhatott volna neki alkalmasabb helyet, mint a pesti pálosok egykori szentélye helyén álló Egyetemi templomban. Az ide látszó Kálvin-tér másik oldala mögött, a Horánszky-utcában i n d u l t pályafutása a Magyar Kultúra szerkesztőségében, ahol a huszas évek végétől Bangha Béla legsokoldalúbb munkatársává nőtte ki magát. De lakást is ott talált, a még közelebb eső Szentkirály-utcában, ahol é l e t é b ő l majd félszázadnyit töltött. S ha megfordulunk? Alig pár lépésnyire volt onnan a „Centrál”, az írók s művészek egyik híres kávéháza, amelynek törzsszabánál az ún. újkatolikusok főalakjaival, az Aradi-Balla-Possonyi triásszal szokott találkozni. Innen a Cukor-utca csak húsz lépés, a KALOT országos központja, ahol a parasztmozgalom heftilapiát szerkesztette, annak első számától az utolsóig. És a volt Ferenciek-tere és a Kossuth-Lajos-utca találkozásánál elterülő háztömb, amely csak további százméteres távolság? Éppen-séggel egy negyedszázadon át járt oda nap nap után az ÚJ EMBER szerkesztőségébe.

Ijjas Antal Szentgotthárdon született 1906-ban. Gyermek- és ifjúkorát Selmecbányán, Szombathelyen és Pécsen töltötte. S e l m e c maradt a legkedvesebb emléke. Szombathelyen végzett a premontreiek gimnáziumában, innen ment a d o m o n k o s o k h o z noviciusnak, majd vissza a világba, Pécsre, hol a történelem-földrajz-olasz szakot végezte. Már ekkor cikkei és novellái jelentek meg, első regénye a „Pókháló” 1929-ben lát napvilágot. Ezután lett hivatásos újságíró, Bangha páter munkatársa a Katolikus Lexikonnál és a nyolckötetes egyháztörténeti munkánál, amely „B a n g h a - I j j a s” néven vált fogalommal. A Magyar Kultúrától átkerült a Nemzeti Újsághoz publicistának, majd 1930-ban eleget tesz Kerkai Jenő meghívásának, átveszi a „Magyar Vetés” c. népszerű KALOT-h e t i l a p szerkesztését. Néhány év-

vel később új folyóiratot szervez „NÉPÜNK” címmel, hogy bekapcsolja az értelmiséget a szociális reformmozgalmak áramába. 1944 végén Szálasi közvetlen szerve, a Nemzeti Számonkérő Különítmény több munkás- és parasztmozgalmi társával együtt elhurcolja, de ezt sikerül túlélnie. 1945 után résztvesz az Új Ember c. hetilap megalapításában, amelynek belső munkatársa marad nyugalomba vonulásáig.

Az utóbbi harminc évben mesélőkedve s publicista lendülete is alábbhagyott. Elbeszélései, regényei (Sziénai legenda, Mirandola fordulása, Külvárosi éjszaka, A gettóból jött pápa, Széchenyi kapitány, Emberek a ködben, stb.) mind élete e l s ő feléből valók. Harmincas éveiben olyan termékeny volt, hogy „Új Élet Regénytár” címen nemes ponyvákat adott ki a tömegizlés nevelhetőségében bízva. Nagy költői álmát nem tudta megvalósítani. D a n t e „Isteni Színjáték”-át akarta újra lefordítani, népszerűbben, mint Babits. Ami mégis létrejött, egy színpompás Danteregény (Az emberélet útjának feléig).

Mit alkotott mégis? Megtalálta a keskeny ösvényt, melyen e túlmanipulált otthoni korszakban a legkevésébbet kellett önmagából feladnia. Az „Új Ember” hasábjain főleg modern szentírástudományi- és vallástörténeti írásai jöttek. Irodalmi, teológiai és történelmi tájékozottsága miatt személye nélkülözhetetlen volt. Eközben, majd a nyugalomba vonulását követő tevékeny évtizedben két komoly művel ajándékozta meg a közönséget: a szentek és Jézus életének korszerű feldolgozásával. Úgy tudják, hogy még Szent Péter pápaságát és Szent Pál életét akarta megírni, ezen dolgozott, míg elhatalmasodó betegsége engedte.

Moszkva egyházpoltikája*

1946-ban az ún. „Lembergi zsinaton”, amelyen egyetlen illetékes püspök sem vett részt, a Sztálin-rendszer megsemmisítette az Ukrán görögkatolikus egyházat és önkényesen a moszkvai orthodox Pátriárkátus alá rendelte. Mivel Kárpátját Ukrajnába kebelezték be, ez a sors érte az ottani görögkatolikusokat is.

Az Ukrán katolikus egyház 1956-ban az ún. „Egyesülési Szerződés”-sel jött létre Brestben. Ezzel az ukrán püspökök és hívők egy része az 1054-ben történt nagy keleti egyházszakadástól visszatért Rómához.

A szovjet, a Lembergi álszinódusra hivatkozva, megsemmisítette meg a görögkatolikus egyházat Kárpátján. — Romzsa, ungvári görögkatolikus püspököt egyik bérmaútján orosz tehergépkocsioszlop szándékosan gázolta el; mikor pedig az ungvári kórházban gondos ápolás mellett magához kezdett térni, az ápolószemélyzetet kicserélték, mire 1947 október 31-én meghalt. — Azt beszélték, hogy injekcióval ölték meg.

Az összes görögkatolikus papoknak nyilatkozatot kellett aláírniuk, amelyben kijelentik, hogy hiveikkel együtt visszatérnek a pravoszláv hitre és szer-tartásra. Akik nem írták alá, azokat 48 órán belül 25-évi kényszermunkára hurcolták.

Itt csak azokat említjük meg, akik 1946-tól a Bajkál-tó melletti megse-

* Lásd: „Helyzetkép Kárpátjáról” c. cikkünket (7. old.).

Nem kétséges, hogy Ijjasnak, mint minden írástudónak a hazában, bele kellett törődnie abba a szerepbe, amelyet a kultúrpolitikai körhinta láthatatlan tologatói neki szántak. Katolikus oldalon Rónay György mellett ő volt az egyetlen, akitől nem követelték a rendszer nyílt magasztalását. Tisztában voltak azzal, hogy a művelt vallásos réteg közérzetét és az otthoni katolikus írók nyugati árfolyamát csak a multibéli arcához hasonlító Ijjas Antal ápolhatja eredményesen. A maguk szempontjából és tárgyilag is helyesen értékelték rangját, jelentőségét.

ÚJ PÁPAI ENCIKLIKA

II. János Pál pápa advent elején adta ki második az „Isteni Könyörület”-ről „Dives in Misericordia” kezdetű enciklikáját. — Az első tavaly márciusban jelent meg az ember méltóságáról „Redemptor Hominis” kezdetű. Ezt az első enciklikát úgy is tekintették, mint a Pápa „kormányprogramját”. A 87-oldalas pápai írás a tudomány és technikai haladás következtében a világban folyó változás követelményeiről szól. — Az emberiség elé ma jó és rossz irányban mérhetetlen lehetőségek tárulnak. Ez a haladás egyre jobban megbontja a világot az egyensúlyt politikai, anyagi és erkölcsi vonatkozásban egyaránt. A népek és embercsoportok közti egyenlőtlenség egyre nő, a nemzetek és emberek közötti tartós békeállapot és barátság, gyűlölethez, kegyetlenséghez vezet.

Az enciklika elítéli az ellenség megsemmisítésének a gondolatát az igazságos megítélés ürügyével. Elveti a „fogatfogért” — „szemet-szemért” elvet, e-hogy azt Jézus Krisztus is elvetette. Ez

Annál különösebb, hogy ugyanaz a volt kollégája, aki a magyar katolicizmus egészének kiegyenlítően tartozását emlegette, ravatalánál a „helyenkénti kérdőjelekről és tévedésekről” se hallgathatott, amelyek — úgymond — Ijjas nagy életművében előfordultak. De van-e valaki — kérdezzük önkéntelen —, aki tévedés nélkül való? S ha nincs, miféle vétkek hanyatogatása tette ékebbé a búcsúsót? Véljük tán a „megkiáltott” adósság-törlesztés első részletének? Ijjas Antal szerény, finom humorral megáldott ember volt, sojtette mit ér, mint ember és író. Bízunk nyugodtan az Úrra élete mérlegét, Akiben ő is hűséggel bízott eleitől fogva.

Vida István

az elv meghamisítja az igazságosság eszméjét, a következmény pedig az, hogy éppen az igazságosság túlzott és elferdült eszméje címén népek, osztályok, emberek vesztik el szabadságukat és legelemibb emberi jogukat.

Még jobban nő az egyenlőtlenség veszélye, népek és emberek leigázásának a lehetősége a mai atomfegyverek korában, amikor ezeknek a birtokában levők akarataikat világrészekre kényszeríthetik rá. Ebből a tényből származik a mai ember létebizonytalansága és az ember önön megsemmisítésének a gondolata.

Ilyen helyzetben az Egyháznak tanúságot kell tennie a végtelen hatalmú Isten végtelen irgalmasságáról, aki a világot nem érdeme szerint ítéli meg, hanem végtelen könyörülete és irgalmassága szerint. — Irgalmasság, könyörület az igazságosság előtti!

Lékai bíboros és a „Quadragesimo Anno”

Mult számunkban beszámoltunk Lékai bíborosnak több nyugati újságíróknak tett nyilatkozatáról a magyarországi egyházi helyzetről. November 21-én Bolognából jelentik (dpa): Lékai magyar prímás az „Il Regno” című olasz katolikus képes folyóiratnak adott interjúban többek közt azt mondta, hogy a marxizmus Magyarországon XI. Pius pápa „Quadragesimo Anno” kezdetű szociális enciklikájának utasításait meg tudta valósítani, különösen ott, ahol a társadalom keresztényszellemű átalakításáról van szó, még a katolikus világban ennek a követelésnek a megvalósítása még nem sikerült. A kommunista rezsim Lékai bíboros szerint egyet-mást elért: a parasztnak jól megy és az orvosi gondozás mindenki számára ingyenes, így a papok számára is. Továbbá mindenki kap nyugdíjat. — Lékai visszautasította azt a véleményt is, hogy II. János Pál pápa a magyarországi püspökök otthoni magatartásával nem lenne megelégedve, mivel a kommunista vezetéssel túlságosan kooperálnak. A Pápa Agostino Casarolit bíboros-államtitkárrá tudatosan nevezte ki, mivel ennek keleti politikáját folytatni akarja.

Lékai bíboros a nyugati újságíróknak adott interjúban azt is mondta, hogy a Magyar Egyház nem tagadja meg Mindszentyt és hogy röviddel ez előtt helyezték el a római magyar kápolnában egy Mindszenty-emléktáblát. — Az emléktáblának gondosan utána-jártunk. A jelzett emléktáblát a magyar kápolnában sehol nem lehet megtalálni. — Nem tudjuk, hol lehet a tévedés.

(—)

KISBARÁTI GYULA:

Világválság és az Istenanya (7)

A Mária-kultusz újraéledése

mert Ő nyilván tudja, hogy egy évtized múlva Franciaország újra sok véráldozattal fizet a „kis” Napóleon hiú és hazárdirozó külpolitikája miatt.

A LOURDES-I FIGYELMEZTETÉS

1958. február 11.-étől július 16-ig t i z e n y o l c alkalommal látta Soubirous Bernadette a Szent Szület, aki üzeneteiben sürgette a bűnbánatot és a vezeklést. A látnok — elragadtatott állapotban — az orvosok minden kísérletére fájdalommentes maradt, nem volt sebezhető. Ez a diagnózis jellemző — egy bizonyos parapszichológiai folyamat ismérveként — a későbbi és a korabeli jelenségekre is, jelezve azt, hogy itt nem véletlenről, vagy manipulált cselekményről, hanem egy olyan képlet jelenlétéről van szó, amely a Szűz Anya környezetében már igen sokszor tanuskodott transcendens megnyilvánulások lehetősége mellett. A Lourdes-i Forrás vize azóta is számtalan testi-lelki gyógyulást segített elő nemcsak a helyszínen, hanem a híres kegyhelyen kívül is. Hatalmas bazilika szolgálja a zarándokokat s az évenként egymilliónyi hívő vallási szükségletét, kihatással távoli vidékek híveinek hitéletére. Bernadette élete kiérdemelte a szenttéavatást.

Lourdes egyedülálló miráculuma a XIX. században abban jut kifejezésre, hogy a La Salette-i jelenésnél plasztikusabban és egyetemesebben és most már világgraszólián publikálja a Mária-korszak kezdetét az imádság és a gyógyító kegyelem testi és lelki megnyilvánulásai jegyében. Az a tény, hogy Lourdes már tulmutat Franciaországon s annak állami és társadalmi válsága szinte már a XX. századi polgári civilizáció sokoldalú válságát is idézi, mindezt tükrözi a jelenések egész sora, amely egy lángoló üstökös pályáját követve, hasonló tipológiai jegyeket öltve, végigvonul a lázbeteg Franciaországon, a nyugtalan Németországon, Itálián keresztül. Mint ahogy az üstökös magját a csóvjája követi, úgy fűződik hozzá a francia Pontmain (1870), Pellevoisin (1876), Philippsdorf (Csehország) és a német-birodalmi Ditrichswalde, ahol lenygelül beszél a Szűzanya. Mintha La Salette úttörése s a Szeplőtelen Fogantatás Szűzének csodás bemutatkozása nyomán a testvérgyilkosságokkal, háborúkkal fertőzött Európában egy új lelkiesség terjedése számára nyitak volna meg azok a történelmi utak, amelyek valamikor Európa népeit a katolikus Róma égboltja alatt testvérien összefűzték. S ez a nyugati lélekmozdulás, amely a francia romantika „új hullámával” a kulturális életbe is betört, a polgári materializmus és atheizmus antivilizációs metelye ellen is vette fel a harcot. A XIX. század utolsó harmadában a nagy XIII. Leopoldifikátusa már-már a világ dolgainak megújulása jegyében egy új spirituális korszak beköszöntét reméli.

Egyelőre azonban remény és kétségbeesés között hanyódik a világ. Franciaországban megbukik ugyan a kalandorpolitikus III. Napóleon és rendszere, de még porosz csapatok álomásoznak a legyőzött országban. Párizs ostromzár alatt senyved. Franciaország a reménytelenség szélére sodródott.

KÉTSÉGEK ÉS REMÉNYEK KÖZT

La Salette-t, kivált azonban Lourdest követően a kortársaknak is feltűnhetett,

hogy a múlt század hetvenes éveiben gyakoriakká váltak a Mária-jelenések. Ezek nyilván azok közé a büntető vagy figyelmeztető megnyilvánulások közé tartoztak, amelyek a francia történelemben és társadalmi életben jelentkeztek. Valóban a korábbi jelenések mindegyike a francia nép számára súlyos fenyegetést

tartalmazott, mintegy előre jelezve mindazt a gyalázatot, ami a franciákat a porosz győzelem, a morális hanyatlás, a biológiai önpusztítás (egyke, egyse) következtében érte. A jelenések szigorú hangütése — sajnos — arról is tanuskodott, hogy a fenyegetések szinte hatástalanul peregetek le a nép többségéről s csak egy szűk, de állhatatos népi réteggel számolhattak a moralisták a vallási és szellemi kölcsönös megújulás beköszöntésével.

(Vége)

A család értéke

Több mint 40 éve, hogy első könyvemben, a „Ragyogó szemek”-ben a lány értékéről, egyéniségének a szeretetben való kibontakozásáról, az általános szeretet gyakorlásáról írtam. A „Jegygyűrűért” c. második munkámnak, amely 1940-ben látott napvilágot, már kimondottan a szerelem és a házasság, a család hivatása, az arra való előkészület volt a tárgya a régi magyar mondás értelmében: „Tisztán az oltárig, hűen a sírig”.

Az utóbbi könyv nagy port vert fel, magam sem láttam előre. Három év alatt 8 kiadást ért meg! Sokaknak tetszett, voltak akik kritizálták. De nem ez a lényeg. Mindkét könyvet, és egész hivatásom, sok évi felkészülés előzte meg. Az általános jezsuita kiképzés mellett már bölcsészhallgató koromtól kezdve készültem előljáróim tudtával és engedélyével a lány-, ill. család-pasztorációra. Hogy mi vezetett erre? Talán édesanyám meleg, imádságra tanító- és édesapám gondoskodó szeretete; a sajnos nem sokáig élvezett — hiszen Trianon miatt 11 éves koromban elszakadtam otthonról — családi közösség melege, közös örömei, munkái, együtt tanulásunk s közös kirándulásaink. Mindenről együtt csináltunk: a templomban segítettünk orgonálni, együtt csónakáztunk, együtt dolgoztunk. S amikor elkerültünk otthonról, négyen, akik Kalocsán tanultunk tovább, azután is segítettük egymást.

Talán ez az élmény s talán a későbbi hazamenés hiánya is mélyítette el bennem a c s a l á d j o n t o s s á g á n a k tudatát, az anya és asszony jelentőségét a családban, a szeretet lényeges jelenlétét. Később sok mindent tehettem: családoknak, lányoknak lelki gyakorlatokat tartottam, további könyveim jelentek meg. Számtalan „kishágom” volt, akik tanácsot kértek tőlem, akikért s jövődöbelijükért imádkoznom kellett.

Sok-sok ezer család megértette a családi ima, a családi szentóra jelentőségét, még a háború után is 900 egyházközségben terjedt el a Családi Szentóra Mozgalom. Tehát volt „siker”, eredmény, sokan felismerték a K e r e s z t é n y c s a l á d értékét, jelentőségét önmagában, s az egyénre, társadalomra, Egyházra nézve. Ezért dolgoztam egész életemen át!

Az utóbbi években, idekint s odahaza is még, szomorúan kellett látnom sok-sok család széthullását, megdöbbentő statisztikákat az abortuszok számáról, a fiatalok züllését, a családtagok egymástól való elidegenedését. A nemrég elhunyt nagy püspök, Márton Áron írta, hogy „Erdélyt a magyar anyák vesztették el, akik nem vállalták a gyermekeket...” Lehet-e ezt kétségbevonni? Valaki egyszer nekem mesélte, hogy egy kórházi felvételnél arra a kérdésre: volt-e és hány abortusza? — a kér-

dezett asszony vállvonogatva felelt: Nem tudom mennyi, 16 vagy 18...

S mi idekint a szabad világban, — bár sok küzdelem után, mégis az ún. „jóléti társadalomban” élve — vajon hogyan állunk családi életünkkel? Hogyan látjuk a házasság és család mai helyzetét? Mert lassan azt kellett tapasztalnom, hogy nem illik beszélni a családi hűségéről, a gyermekáldás elfogadásáról, — hát még az állapotbeli tisztaságról...! Erőszak, terrorcselekmények, gyermekrablások, háborúk dúlnak szerte a világban. Hol tanulja meg a gyermek a szeretetet, az önzetlenséget, az alkalmazkodást, ha nem a családban! Még ha nem is állnának fölöttünk isteni és erkölcsi törvények, az emberséges megmentése és fennmaradása érdekében is mindent meg kell tennünk a családok megmentéséért! Ne felejtjük, hogy a házasság i s t e n i intézmény s a család az ő s s e j t j e és alapja minden egészséges társadalomnak!

P. Palánkay-Gausz Tibor SJ

Lengyelországnak joga van a függetlenségéhez. II. János Pál pápa szeptember 4-én 900 lengyel zarándok előtt a következőket mondotta: „Szeptember 1-e 41. évfordulója a II. világháborúnak. Annak a háborúnak, amely ebben az évszázadban végtelen erkölcsi és anyagi kárt okozott, amely azóta sem szűnt meg fájdalmas sebe lenni a nemzetek életének, főleg az európai nemzetekének és azok között is mindenekelőtt fájdalommas sebe a mi népünknek, amely a háborús események folyamán szörnyű megszállásnak volt alávetve, a különböző frontokon, táborokban és börtönökben, hat millió fia és leánya áldozatával fizetett. Nem azért mert lengyel vagyok, hanem ezen áldozatokért, gondolom, van igorom beszélni erről.

A II. világháború népünk óriási áldozatával adja meg nemzetünknek az erkölcsi jogot függetlenségére és szuverénitására.”

Vénül közösen imádkozott a Pápa, hogy se a lennvel haza, sem más népe ne legyen áldozata bármilyen oldalról egy erőszakos támadásnak.

MINDSZENTY BÍBOROS HUMORÁBÓL

Egy kis lélekvesztő (6-személyes) sportrepülőgépen repültünk 1973 november végén a délafrikai Durbanból vissza Johannesburg felé. Éppen a hegyek fölött tört ránk a vihar, a kis sportgép minden porcikájában recsegett-ropogott és a hat utas hol előre, hol hátra bukácsolt, — lekötözve. A vezető pilóta aggódva jött ki kabinjából, hogy legdrágább utasa, Mindszenty, hogy viseli el a vihart? Mindszenty a legnagyobb lelkinyugalommal, finom mosollyal szája szögletében, csak ennyit mondott: „Semmi baj. Még nincs Advent, még nyugodtan táncolhatunk!”

Az egyenlítői viharban, amikor a nagy Jet százmétereket zuhant, majd oldalra dőlt, mindenki félt és remegett, csak Mindszenty bíboros és egy-két gyerek aludtak édesen.

Mattsee, ahol a Magyar Szentkorona el volt ásva

Amikor az amerikaiak két évvel ezelőtt a „magyar népnek” visszaadták a Szentkoronát és a koronázási jelvényeket, az érdeklődés világszerte Mattsee község felé (Salzburg mellett) fordult, ahol nemcsak Szálasi és társai tragédiájának utolsó előtti fölvonása játszódott le, hanem ahol a magyar Szentkorona drámai kihozatalának is a végállomása volt. Szálasi Ferenc, aki a Szentkoronát kihozatta, éjjel-nappal a legnagyobb gonddal őriztette és mielőtt az amerikaiak őt és társait elfoghatták volna, Pajtás Ernő koronaőr ezredessel titokban Mattseeben elásatta.

Az elásás helyéről utóbb három verzió volt forgalomban: az egyik szerint, a Seewirt-szálló melletti Schlossberg-en (meredek sziklafok), a tó partján, közel a helyhez, ahol a Szentkoronát őrizték; a másik verzió szerint a Mattsee nyugati oldalán fekvő Wartstein erdős sziklaháton; a harmadik verzió szerint az Unersee-magaslaton lévő réten, Szálasi szállásával, a Seewirt-tel szemben, 150–200 méterre. Ez utóbbi hely élt a Mattseeiek emlékezetében, akik Szálasiék Mattsee-i tartózkodásának szemtanúi voltak.

Mivel a Szentkorona elásásának pontos helyét és az elásás megbízható történetét nem állapította meg sem az ott-oniak, sem az emigránsok részéről senki, ez év márciusában elhatároztuk, hogy feltűnés nélkül, a helyszínén próbáljuk megállapítani: hogyan és hol ásták el a Szentkoronát. A dolog annál inkább sürgősnek látszott, mivel a főszereplők azóta már nem élnek, esetleges följegyzéseik nincsenek vagy nem kutathatók föl és a Mattseei szemtanúk is lassan kiöregednek. Az a gondolat is foglalkoztatott, hogy úgy mint a múltban, a Szentkorona elásási helyén (Orsova melletti emlékkápolna) valami emléket vagy emlékkövet illenék fölláttatni a jelen magyar emigrációnak arra a helyre, ahol legősibb és féltve őrzött nemzeti szimbólumunk három hónapig a földben volt elásva.

Balogh Ádám tanár és Somorjai Béla kartográfus barátainkkal ez év tavaszán a helyszínen föl is vettük a kapcsolatot azokkal a Mattseei egyházi és világi személyekkel, akik ebben az ügyben segítségünkre lehettek, elsősorban Karl Gebetsberger préposttal, aki az ottani prépostsági múzeum átszervezője és őre, Vinzenz Baldemeier plébánossal és Josef Furthner polgármesterrel, valamint a még elérhető helyi szemtanúkkal: Anton Rieder trafikossal, a Seewirt tulajdonosával és az Iglhauser-családdal, akiké ma a dombhát, ahol a koronát elásták. — Fölvettük továbbá a levélnyi kapcsolatot a Grabstätten-i plébánossal, ahol Pajtás Ernő koronaőr-ezredes élt és mindazokkal a magyar szemtanúkkal, akik még elérhetőek.

A Mattseeiek részéről a legszívezebb és legértékesebb támogatásban volt részünk. Ez év folyamán többször jártunk ott. Somorjai Béla pontos fölvételeket, méréseket végzett a helyszínén, úgy hogy ez év nyarán már tisztán állt előttünk a kép, amely igazolta a Mattseei szájhagyományát, hogy t. i. a Szentkoronát és a koronázási jelvényeket az ún. Unersee-magaslaton, a dombhát peremvonalán, ahol a meredek tóparti részt sűrűn magas fák borítják, ásta el (Pajtás Ernő koronaőr-ezredes) Szálasi erkélyes lakószobája ablakától egyenes vonalban 150–200 méter távolságban, két megbízható koronaőr-

altisztjével 1945 április 26-ról 27-re virradó éjjel.

Erről maga Pajtás Ernő visszaemlékezéseiben („A Korona Kilenc Évszázada”, 359 old.) így ír: „1945. április 26-ról 27-re virradó éjszaka két legmegbízhatóbb altisztemet magamhoz vettem és a sötétben felnyitottuk a nagyládát és kivettük a Szentkoronát, a jogart és az országalmát. A kincsek eredeti börtökjüket nyugodtak. Belehelyeztem őket egy kettévágott katonai

Mattsee és a Szentkorona elásási helye 1. Rieder szerint — Mr. Andrews szerint. — A valószínű az utóbbi.

benzines hordóba. A ládában csak a kardot hagytuk, azt ismét lezártuk, azután előrementünk két altisztemmel egy sziklafal előtti helyhez, amelyet nappal már kikerestünk, s amely könnyen felismerhető volt, és közelében emberi lakás nem volt. Mély gödröt ástunk, betettük a hordót és betemetjük a helyet is, hogy az ásásnak semmi nyoma nem maradt.”

Csontos István koronaőr főtörzsőrmester, Ráczevén 1977. december 31-én tett nyilatkozatából: „Salzburgban az Österreich-kávéház helyiségében székelő magyar parancsnokságon jelentkeztem, ahol a következő eligazítást kaptam: Kb. éjfélkor indul egy vicinális Mattsee irányában. Ez a község Salzburgtól 20 km-re van... Megérkezvén, meg is találtam a baitársakat, ott voltak egy fürdőkastélyszerű épületben. A gépkocsi a kastély udvarának a közepén állt, raita a koronáláda és a koporsószerű láda, amiben Szent István palástja volt. A kocsin éjjel-nappal egy-egy fegyveres őr tartózkodott. Az épületben csak mi, a koronaőrök, voltunk. Pajtás ezredes is valamelyik civil háznál volt elszállásolva.

Amikor már tudtuk, hogy a Szentkoronát el fogjuk ásni, megkértük a kanonokot, Mattsee papját, engedje meg, hogy azt a bizonyos Szent István palástját őrző ládát behozzuk a lakásába és elhelyezzük a hálószobájába, hogy ne legyen feltűnő. A kanonok úr rekamiéja alá helyeztük el. A Szent Jobbot a kanonok úr tette el valahová, de hisz az annyira feltűnésmentes volt, az a fából összetákolat ládacska, hogy egyáltalán nem tűnhetett föl senkinek. Benne volt a kis kazetta.”

A korona és a koronázási jelvények elásásának körülményei

„Fedőanyagnak — olvassuk a nyilatkozatban — egy teljesen új benzines hordót választottunk ki. Ezt akartuk kialakítani olyanformán, hogy belerakassuk a koronázási jelvényeket és a Szentkoronát, ebbe akartuk elásni a már kiszemelt helyen. Természetes, bizonyos tereptárgyak bemérése is megtörtént már. Ez a hely Mattsee-tónak a partján

volt, a keleti partján, egy sziklás magas dombon, a tó színétől közel 100 méterre. A hordó egyharmad részét levágtuk és kiképeztük sapkaszerűen, hogy az alsó részre rá lehetett húzni. Meghatározott időpontban, minden idegen személy kizárásával, megkezdtük és felváltva gyorsan kiástuk a kb. 3 m. mélységű gödröt, úgy hogy a benzines hordó kényelmesen behelyezhető legyen. A hordót behelyeztük a gödörbe, beletettük a Szentkoronát, az országál-

mát, a jogart, mindet börtökben, csak Szent István pallosa, tehát a kardja, maradt a ládában. Széles pengéjű kard volt, a ládában hagytuk, nehogy akadályozza a hordó lezárását. A hordó tetejének ráhelyezése után megkezdődött a betemetés. A kiásott föld nagyrészt igyekeztünk úgy elboronálni, hogy ne maradjon az arrajáró idegeneknek, vagy civil egyéneknek semmi feltűnő folt. Másnap kimentünk a helyszínre és körülnéztünk, hogy jól elboronáltuk-e a nyomokat, maradt-e még valami elsimítanivaló. Minden rendben volt. Így ástuk el a Szentkoronát és a koronázási jelvényeket a hordóban. A kiásott gödör az első talajrétegeknél szürke agyag volt, ami nem veszi be a vizet, hanem megáll rajta. Mert friss ásás volt és nem döngöltük eléggé le, beszivárgott a víz, elérte a hordót, azt a részét is, ahol a sapka rá volt téve,

és becsurgott, befolyt a víz a hordóba. Ebből adódott az, hogy a három hónap alatt a börtökök tönkrementek.”

A községben továbbélő szájhagyományt és a fönti nyilatkozatokat a helyet illetőleg még jobban próbáltuk ellenőrizni. — Anton Ried, Mattseei trafikos, hadirokkant, aki az eseményeket nagyon gondosan figyelte, Szálasi és környezetét közvetlenül ismerte, 1945 nyarán megtudta, hogy az amerikaiak Pajtás ezredessel a koronát kiásták. Később többször elvételt a dombhátak a tóparti fás oldalán és több ízben megnézte a nem tökéletesen újra betemetett gödröt, amit ő is a korona elásási helyének tartott. — Kiment velünk a helyszínére és annyi idő után is megmutatta nekünk, hogy az a hely hol volt.”

Megtudtuk továbbá azt is, hogy Worth B. Andrews, amerikai hadnagy, aki 1945 július 24-én a Mattseei rejtek helyen kiástá Pajtás ezredessel a Szentkoronát, aztán száguldó jepp-en Augsburgba a 7. Amerikai Hadsereg Főhadiszállására vitte, jelenleg Amerikában hol él. Pontos terepvázlatunkat elküldöttük neki. A hadnagy pontosan ismer-te még Pajtás ezredes terepvázlata alapján a kiásás helyét és némi javítással, amely lényegében Anton Ried trafikos helymeghatározásával egyezett, belerajzolta a mi terepvázlatunkba.

Így előttünk erkölcsi bizonyosságú az a tény, hogy a mellékelt terepvázlaton föltüntetett 5. pont a Szentkorona elásási helye.

Mi most a további tennivaló?

1. Az eddig végzett felderítő munkát írásban lerögzíteni egy külön a Szentkoronával és a koronázási jelvényekkel foglalkozó brosúrában Mattseevel kapcsolatban.

2. A helynek, ahol a Szentkorona és a koronázási jelvények el voltak ásva, egyszerű de méltó emlékkel való megjelölése, az utókor részére, tanulságul és intő figyelmeztetésül minden arrajáró embernek, különösen magyarnak.

3. A magyar sajtónak, egyesületeknek és minden öntudatos magyar embernek a bevonása a terv feltűnésnélküli megvalósításába, különös tekintettel Mattsee egyházi és világi vezetőire.

Harangozó Ferenc

Helyzetkép Kárpátaljáról

Ma orosz elnevezés szerint: Kárpát-tón túli Ukrajna”. Hazánknak ez az északkeleti csücskéje az erdős Kárpátok gyönyörű vidéke, a Vereckei-szoros-sal — ahonnét honfoglaló őseink először néztek le a Duna-Tisza-köze ködében kéklő síkságaira és ahonnét Rákóczi Ferenc mezítlábasai indultak el lerázni a Habsburg-igát — mintha 1945 óta számunkra nem is létezne többé: egy elsüllyedt világ. — A Felső-Tisza partjait kettős vasfüggöny zárja el a Magyar Nagyalföldtől és Erdélytől, amelyhez élő ember, akár magyar, akár ruszin, közeledni sem mer. Ami ezen a vasfüggönyön túl van, az már nem Európa, hanem Ázsia... Csak a táj a régi. Ugyanazok a gyönyörű bükkerdős hegyhátak néznek szembe a Nagy Magyar Alfölddel, mint ezer éve. A völgyek mélyén ezüstösen kigyózik az Ung és a Latorca, mint a Nagyságos Fejedelem idején. A Munkácsi Vár még Zrínyi Ilonáról regél és mégis minden más. A régi életet eltemette az Északról rántott szovjet lavina.

Molotov orosz külügyminiszter a Csehszlovákiára ráerőszakolt szerződés

aláírása után így kommentálta a történelmi fordulót: „Ukrajna ősi földje, amit a X. században magyar arisztokraták és kapitalisták hajtottak uralmuk alá, végleg visszatért orosz Ukrajnához.”

Aki tehetett, elmenekült, nemcsak a magyarok, de az őslakosok közül is. A menekülést tömeges elhurcolás követte, mert a sztálini éra egy csapásra akart megsemmisíteni mindent, ami a régi világra emlékeztetett.

A vezető állásokat mindenhol nagy-oroszok és nagyukránok töltötték be. Nemcsak a magyar nyelv használatát tiltották meg, hanem a ruszin tájszólást is. Sztálin halála után a hatvanas években ez a nyomás némileg enyhült, megengedték a magyar nyelv használatát, de csak a magánéletben; az iskola és a sajtó nyelve a nagyorosz maradt. Ungvárott van orosz egyetem; tanári kara szovjetorosz. Tanulóinak létszáma 15.000 körül van. 1963-ban magyar tanszéket is kapott, kezdetben 20 magyar hallgatója volt, újabban már csak 10. A magyar tanárok száma hat körül mozog.

(Folytatás a 7. oldalon)

HAZAI FIGYELŐ

Újabb népesedési hullámvölgy

Magyarországon 1956-ban volt a legalacsonyabb a természetes szaporulat, amikor mindössze 13 ezrelék volt az élveszületések száma és ezzel a szomorú eredménnyel népünk a világstatisztika utolsó helyén állt. A művi beavatkozások számaránya ugyanakkor 18 ezrelék volt! Különböző családpolitikai intézkedések hatására a demográfiai görbe a hatvanas évek végén emelkedni kezdett és az élveszületések száma 1975-ben elérte a 18 ezreléket. Öt év telt el azóta és most ismét megdöbbentő arányban csökkent a születések száma, mégpedig 14 ezrelékre. Az év első felében a halálozási arány már meghaladta a születéseket, így a népesség abszolút száma csökkent. Az 1956 utáni évek nemzetgyilkoló abortusz politikájának súlyos következményeként, a 20—24 évesek létszáma idén 60 ezerrel kevesebb, mint 1975-ben volt. 1990-re további százezerrel csökken ennek a négy korosztálynak a száma. A mai demográfiai hullámvölgy majd 20—25 év múlva érezteti káros hatását, csökkentve a házasságok és a születendő gyerekek számát. Ennek következtében a jövőben még kedvezőtlenebb lesz a dolgozó fiatalok és az eltartott idős emberek aránya.

A halálozási statisztika az idei év első nyolc hónapjában 14,4 ezrelékre emelkedett. A háborús évektől és 1956-tól eltekintve még sohasem volt ilyen magas a halálozás számaránya. Korábban az állandóan emelkedő átlag-életkor ellensúlyozta a népesedési hullámvölgyeket, idén azonban ezen a területen is nagyarányú visszaesés mutatkozott. A háború befejezése óta még sohasem volt olyan magas a 40—49 éves férfi korosztály halálozása, mint idén. Az orvosok ennek okát a helytelen életmódban, a dohányzásban és a mozgáshiányban keresik.

Vá'ó' ór

A válási bontóperek számának nagyarányú emelkedését a hazai szociológusok olyan társadalmi okokkal magyarázzák, mint az urbanizáció, a városba vándorlás, a lakáshiány, vagy a nő munkába állása. Ugyanezekkel a motívumokkal indokolják az alkoholizmus terjedését és a népesedési problémákat is. A Magyar Nemzet cikkírója szerint, az a nő, aki energiájának nagyobbik részét otthonának szenteli, „előbb-utóbb” fellázad és a családi antidemokratikus viszonyokra hivatkozva beadja a bontókeresetet. A lap a mélyebb okot a társadalmi türelmetlenségben látja, ami a közlekedési lámpánál ugyanúgy megnyilvánul, mint az üzletekben, a munkahelyen, vagy este a családban. A „válókört” a türelmetlenség mikróbai terjesztik. De mi a tömeges türelmetlenség társadalmi eredője? — teszi fel a kérdést a cikkíró. A gyorsuló idő? A nagyvárosi zsúfoltság? — Tegyük hozzá azt az okot, amire a Magyar Nemzet nem hivatkozhat: a keresztény erkölcs tudatos aláásása.

A családi környezet hatása

Egy budapesti szociográfiai felmérés legutóbb megállapította, hogy a fiatalok világnézetére a családi környezet van a legnagyobb hatással. Csak ezt követi az iskola, a munkahely és utolsó helyen a KISZ. Ez így természetes, csak

az a baj, hogy a kommunista rendszer az ateista propagandával, a hit és erkölcstan iskolai oktatásának mellőzésével, valamint a lelkiismeretlen abortusz politikával ez ellen a családi befolyás ellen dolgozik. Veszélyes kísérlet, mert a társadalom fundamentumának, a családnak az aláaknázását egyetlen társadalom sem élheti túl.

„Vatta emberek”

A budapesti RÁVISZ vállalat vezetői. Logy mentesüljenek a beralap túllépés miatt kirótt adótól, ötvenöt személyt vettek fel alacsony bérrel és így csökkentették az átlagbér színvonalát. Ezeknek a „vatta embereknek” csak az volt a feladatuk, hogy leadják a munkakönyvüket és felvegyék a fizetésüket. Az ügy leleplezése véget vetett ennek a fizetett semmittevésnek, félt azonban, hogy a vatta emberek korszaka ezzel még nem ért véget Magyarországon.

Szocialista koldusok

A kéregetők manapság a villamosmegállóknál, a pályaudvarok környékén, a mozik és színházak bejáratánál ácsognak, cigarettát, vagy pár forintot kérve a járókelőktől. Amíg régen rendszerint szerencsétlen nyomorékok koldultak, addig ma munkaképes, erős fiatalok tartják a markukat alamizsnáért.

A felvidéki magyarság problémái

A CSEMADOK pozsonyi értekezletének résztvevői megállapították, hogy a gyakorlatban nem mindenütt érvényesül következetesen a nemzetiségek egyenjogúságának elve. Kevés a magyar nők számára biztosított munkalehetőség, rossz a magyar iskolák felszerelése és sok vegyes lakosságú helységben nem érvényesül a kétnyelvűség elve. A középiskolákban és az egyetemeken alacsony a magyar fiatalok aránya. A nemzetiségek egyenjogúsága azt követelné, hogy az általános iskolákhoz hasonlóan a felső iskolák hallgatóinak is legalább a tíz százaléka magyar legyen. 1970-ben 621 ezer magyar anyanyelvű személy élt Csehszlovákiában. Számuk azóta feltehetően gyarapodott, az ideai népszámlálás eredményeit azonban még nem közölték. A felvidéki magyarság zöme a 13 déli járásban és a két nagy városban: Pozsonyban, valamint Kasán él.

Hofi kirohanása

Hofi Gézának legutóbb fel kellett volna lépnie a Ferunion külkereskedelmi vállalat műsoros estjén. Fel is lépett a színpadra, amikor azonban felvillant egy fényképezőgép vakuja, rászólt az amatőr riporterre: „Fotóskám, tedd magad takarékra, különben kivesszem a filmet a gépedből!” A közönség dőlt a nevetéstől, akkor is amikor Hofi a második villanás után kirohant a színpadról. Remek hecc, gondolta az ötszáz néző. Nem így a szakszervezeti szervező, ő ugyanis sejtve, hogy valami nincs rendben, utána iramodott a művész úrnak. Mindez nem segített, a vakutól felbőszült Hofi úgy otthagya a közönséget, mint Szent Pál az oláhoikat. Becsületére legyen mondva, hogy a 8500 forintos fellépési díjat másnap visszaküldte...

HORY LÁSZLÓ:

A magyar fiatalok és a kábítószer

A „tizenévesek” maguk készítik bódítószereiket — A párt a diszkóklubokat és a „pop-muzsikát” teszi felelőssé — A kábítószerre vonatkozó törvényes rendelkezések.

A magyar fiatalok körében növekvő kábítószer-élvezet ma már komoly társadalmi gond, amely szemmel láthatóan lazítja a közelmúlt szigorú kereteit. Országszerte mind gyakrabban foglalkoznak a „szippantók és szaglászók” ügyeivel. Zala-megyében megfigyelték például, hogy harmadrendű éttermekben csoportok verődnek össze, melyek valamiféle gyógyszert nyelnek és alkohollal öblögetik azt le. Nemsokára aztán álmódzó, a jelentől messze eső révület jelenik meg az arcukon és szótlanságba merülnek... Másutt anesztéziás gázokat, vagy műanyag zacskóba zárt, szétporladó enyvfüstöt szimatolnak. Riasztó, hogy a „szippantók” tábora feltartóztatatlanságban nő! A sajtó figyelmeztetései eredménytelenek maradtak. A bekövetkezett testi és szellemi zavarokról, sőt néhány halálesetről közölt traktátumokon a fiatalok többsége csak fölényesen legyint.

A furcsa az, hogy Magyarországon az egész világon elterjedt narkotikumoknak ma sincs számottevő piaca, mert nincsen financiálisan eléggé erős fogyasztó réteg. Morfiumhoz, heroinhoz és a többi drága készítményhez, de még hasishoz sem jut hozzá a magyar „tizenéves”, mert nincs rá pénze. De kíváncsisága és leleményessége nem hagyja nyugton, tehát kísérletezik, sokszor még károsabb pótlóanyagokkal, megfelelő ismeretek és tapasztalatok nélkül, ami a veszélyt és az okozott kárt természetesen még növeli.

Legújabbban megfigyelték az ellenőrző szervek, hogy minden nehézség dacára azért terjed a „hard narcotics” (erős narkotikumok) élvezete is. A legilletékesebb e kérdésben a budapesti államügyészség osztályvezetője, Iglói József, egy rádió-interjúban kijelentette, hogy létezik a fővárosban egy még pontosan fel nem derített feketepiac az illegális kábítószer kereskedelemben. A szórványos bódítószer eladás sötét külvárosi utcákra szorítkozik. Nem tagadta azonban, hogy nem egy külföldi drogcsempészt sikerült ártalmatlanná tenni Budapesten. 1977 és 1979 közt 25 külföldi hasis és heroin-csempészt fűleltek le. Némi vigasztalásnak is szánva, Iglói azt hangoztatta végül a mikrofon előtt, hogy Magyarországon egyelőre az első számú népellenesség az ijesztően terjedő alkoholizmus és nem a kábítószeres élvezete.

Bizalmasan azonban utasítást kapott az egypárt-sajtó, hogy folytassa a felvilágosító hadjáratot és elriasztási kampányt a drogok ellen. És itt egy újabb nemvárt bukfenc következett. Miután propagandisztikus felhasználásra nincsenek lefűlelt csempészek és fekete kereskedők kellő számban, alkalmas bűnbakokat kellett találni és a fiatalok elé hurcolni. Meg is találták őket. A botcsinálta, tipikus népidemokratikus bódítószer-járvány terjedéséért pellengérré állítják a „zavarodott popmuzsikát” és annak kényszeredetten megtúrt templomát, a „romlott disco-klubokat”, valamint a nyugati országokból nagy számban becsempésztett „pop-punk music”-lemezeket. Tagadhatatlan, hogy bizonyos fokig nem is tapogatóznak rossz helyen, mert mindezek nagy csábítók és

a hivatalosan propagált szigorú közerkölcs fellazítói. Egyes lapok felháborodottan említették például, hogy már akadt olyan Magyarországon gyártott hanglezem is, amelyen burkoltan az LSD használatát és élvezetét propagálták. A diszkóklubokat nem egy újság „a bódítószerek elterjedésének notórius melegegyaként” aposztrofálják.

De hogyan fest a törvényes rendezés Magyarországon? Az Elnöki Tanács 1964-ben ratifikálta az UNO „Single Narcotic Drugs Convention”-ját, de a vonatkozó dekrétum csak 1968-ban jelent meg. Ebben szabályozták a narkotikumok produkcióját, kereskedelmét, raktározását és megengedett felhasználását. Mindezzel csakis államilag felhatalmazott szervek foglalkozhatnak. Ezek lehetnek gyárak, tudományos kutató- és feldolgozó intézetek, kereskedelmi vállalatok, de különleges licenccel kell rendelkezniük. Az új Eü-tető Törvénykönyv szigorúbban bünteti a kábítószerekkel elkövetett visszaéléseket, mint a régi. Olyanok is szigorú büntetőbüntetéssel sújthatók, akik kiskorúakat „pót-kábítószerek” használatára, vagy pláne készítésére tanítanak. Eü-tetésük legkevesebb egy évi javító kényszermunka, vagy súlyos pénzbüntetés.

Végre egy rendelkezése a rendszernek, amelyet a közvélemény osztatlan lelkesedéssel helyesel.

„Népi írók között”

Ezzel a címmel december 12-én este élővezetés előadást hallottunk beszélgetés formájában a müncheni Katolikus Magyar Misszióban, a Pax Romana rendezésében. Borbándi Gyula író, szerkesztő beszélgetett Szamosi Józseffel.

Hadd mutassuk be néhány szóval Szamosi Józsefet, az „Életünk” szerkesztőjét, akit írásából, gyönyörű irodalmi szemelvényeiből, jól ismernek olvasóink Európában és tengerentúli is.

Szamosi József író és irodalomkritikus, már egész fiatalon eljegyezte magát a magyar irodalommal. A Pázmány Péter Tudományegyetemen tanári oklevelet szerzett, majd több kiadóval vállalat és színház lektora volt. Nem véletlen, hogy ő, Kecskemét szülőltje, a magyar táj és élet szerelmese, a „Magyar Élet” köréhez csatlakozott. „Kék ég az udvar felett” címmel 1935-ben verseskötete jelent meg. Pest megye népművészetéről monográfiát írt 1939-ben és szobrászatot tanult Szerénius Jenő mellett... A II. világháború óta éles szemű figyelője az otthoni és a kinti magyar irodalomnak. Versei és irodalomkritikai írásai idekinti folyóiratokban és újságokban látnak napvilágot. Az ő tollából származik a gyönyörű „Máriacelli Emlékkönyv” is.

Az esti beszélgetés nemvárt nagyszámú irodalomszerető és ismerő hallgatóságot hozott össze, úgy hogy a „nagyterem” is kicsinek bizonyult. Az élővezetés ismertetőt nagyon élénk eszmecsere folytatta, csak sajnos, kevés volt az idő.

Az élet könyvéből

AUSZTRIA

Karácsonyi számunkban az elhunyt **vitéz Lajtaváry Lászlóról** még nem volt részletes jelentésünk. Ft. Anisich atya, az ottani Magyar Misszió vezetője, közölte velünk, hogy a bregenzi magyar kis egyházközség lelke volt. Hosszú éveken keresztül ő volt a magyar kápolna kántora. Szeretettelgyeniségéért szerezte és becsülte mindenki. A bregenzi Vorklosteri temetőben nyugszik.

Linz: Veress Erzsébet és gyermekei: **Donald Levente** és **Ildikó**, egyházi szertartás keretében felvételt nyertek a római katolikus egyházba. Tulajdonképpen ez csak végső megpecsételése volt annak, amit ők már életükben úgyis megvalósítottak a magyar szentmiséken és zarándoklatokon való részvételükkel, a gyerekek katolikus hitoktatásával és nevelésével. — A gyermekek együtt végezték **első ünnepélyes szentáldozásukat** **Antal Zsuzsannával**; — **Veress Erzsébet** és **Antal Gyöngyvér** pedig a **bérmálás szentségét vették fel**.

NÉMETORSZÁG

Augsburg: Halálozás: Révész Sándor né szül. kamjonkai **Szemző Sarolta**, 1980. okt. 26-án 75-éves korában elhunyt Lindauban. Hamvait a Budakeszi temetőben helyezték örök nyugalomra dec. 2-án. Nyugodjék békében!

OLASZORSZÁG

Milano: Maggini Cristina, kinek édesanyja magyar, okt. 21-én „110 e lode” szerezte meg az orvosi fakultáson a doktorátust. — Gratulálunk! — **Róma: Az ideai olasz „Masters Lady” országos teniszbajnokságot Rech Corradoné Halász Adriána** nyerte meg. — Gratulálunk! **Keresztelők: Palermo: 1979. júl. 1-én, Pignataro Roberto** és **Széplaki Klára** má-

sodik gyermeke: **Dárió**; — **Piacenza: 80. nov. 9-én, Cifariello Paolo** és **Hajness Olga** első gyermeke: **Eszter**. — **Róma: Kállay Kristóf** és **Vásárhelyi Vera** negyedik unokáját **Kristófot**, — idősebbik fiúk: **András** és **Csernátorny Ilona** harmadik gyermekét — nov. 22-én keresztelték Svájcban. — Osztozunk a családok örömeiben!

Halálozás: Genovában: Costa Luígi, Szilágyi Tóth Erzsébet férje, szept. 14-én 68. évében; — **Rómában: özv. Franchina Remoné Nagy Magdolna** nov. 2-án 80-éves korában hunyt el. — Nyugodjanak békében!

SVÁJC

Születés: Szalay Sibylle ZH. — Sz. Ferenc-Brunner Ruth leánya; **Zónai Zorica** ZH. — Z. Ferenc. Djordjevic Zorka leánya; **Abella Cristina** ZH. — A. József-Horváth Valéria leánya; **Borsos Regina** — Urdorf — B. Lajos-Weibeck Lilli leánya; — **Harmati Kilián** — Will — H. Zsolt — Yvone H. fia; — **Domokos Izabella Györgyi Csilla** — Volketswil — D. Ferenc-Hauk Györgyi leánya részesültek a szent keresztségben.

Házasságok: Mérey Sándor - Zeller Barbara — ZH. — Adliswil; **Horváth Csaba - Bugh Christina**. ZH. — Gvörke István — **Widmer Liselotte** ZH. — **Labancz László - Lakatos Piroška** — Wetzikon; **Angehr Johan - Csoknyai Éva**. Affoltern a/A. — **Littmann Claus - Makausz Katai** ZH. — **Nester Marcus - Vida Kornélia** ZH. — **Csatári Péter - Taufer Irén** — Opfikon. — **Kiss Endre - Kulcsár Klára**. — Budapesten kötöttek házasságot.

Halálozások: Katona Károly. — ZH. — 61 éves; **Szabó Katalin**. — ZH. — 84 éves, **Lovas Béla** — ZH. — 37 éves korában hunyt el. — Nyugodjanak békében!

„A forradalom oknyomozó története“

Ez a címe annak a terjedelmében vaskos, tartalmilag értékes és érdekes könyvnek, amelyet Csonka Emil az ötvenhatos események közeledő 25 éves évfordulója alkalmából írt és adott ki.

A könyv címében az „oknyomozó” jelző teljesen indokolt. Szerző ugyanis nem elégszik meg az 1956 októberének végén és novemberének elején lezajlott események bemutatásával, hanem 1945-től kezdődően az olvasó elé tárja mindazt, ami a forradalom kitörését előkészítette. Az utolsó fejezei „Reflexiók, következmények” címmel foglalkozik — többek között — a második szovjet intervenció okával, Amerika magatartásával, Jugoszlávia és Tito szerepével, valamint a magyar forradalomnak az orosz polgárjogi mozgalomra gyakorolt hatásával.

Csonka Emil a világháború vége óta Nyugaton tartózkodik. Tehát se aktív szereplője, se szenvedő alanya, se közvetlen szemtanúja nem volt az általa leírt eseményeknek. Ennek dacára a kép, amelyet róluk fest, hiteles, hű, eleven és színes.

Sikerének titka kettős hivatása adott-ságainak és lehetőségeinek következetes és maradéktalan felhasználásában keresendő és található meg.

Mint rádióújságíró és mint több idegen nyelvű lap munkatársa napról-napra, sőt szinte óráról-órára figyelhet-e az otthoni események folyását és a helyzet alakulását, olvashatta a kommunista magyar lapok cikkeit és a Budapesten akreditált nyugati újságírók beszámolóit, és számtalan menekülttel való beszélgetésen kívül alkalma volt az emigrációba kényszerült közéleti férjfiakat is meginterjúvolni.

Mint történétíró pedig — hihetetlen szorgalommal — óriási forrásirodalmat gyűjtött össze és használt fel. Forrásjegyzéke nem kevesebb, mint 26 oldal tesz ki.

Hogy a szerző témája eseményeinek a megrajzolása közben mennyire iparkodott a teljességre, mutatja az a tény is, hogy a könyv olvasása közben 607, kisebb-nagyobb szereplő személyével találkozunk. A pontos „Névmutató” ol-

dalszámait követve az egyes szereplőkről átfogó képet is alkothatunk magunknak. Ha ehhez még a részletes „Tartalomjegyzék”-et is figyelembe vesszük, nyugodtan mondhatjuk, hogy Csonka Emil megírta — egyéb érdekein kívül — az 1945-től 1956-ig terjedő évek politikai lexikonját.

Az a szomorú propagandatevékenység, amelyet az utóbbi időben a magyar püspöki kar egyes tagjai — nyilván az Állami Egyházügyi Hivatal nyomására — a rezsim érdekében fejtenek, égetően aktuálissá teszi a könyvnek azokat a részeit, amelyek a szovjetmintájú kommunista egyházpolitikával foglalkoznak.

Az ismertetés hiányos lenne, ha megemlítenél nélkül maradna Máté András kitűnő nyomdai munkája és Fésüs László művészi borítólappja.

Közi Horváth József

*Éjjel után egyet ütött,
adjunk hálát az Istennek,
hogy megértük újesztendőt,
újesztendő első órát.*

*Jézus anyja, Szűz Mária,
légy hazánknak pártfogója!*

*Éjjel után egy az óra,
eljött újesztendő napja.*

(Régi újesztendői népének)

HAZAI KIS HIREK

Kirabolták az első hiteles jász sírokat

A szolnoki múzeum régészei Jászdózsza határában feltárták az első hiteles jász sírokat és már az első sírban értékes leleteket találtak a tatárjárás korából. Alig kezdődött meg a feltárás, lelkiismeretlen sírrablók egy ezüst gyűrűt, egy ezüst pénzt és egy kormeghatarozó bronz csatot vittek el a helyszínről. Mindhárom lelet pótolhatatlan értékű a történelemtudomány számára.

Tokaj-Hegyalja új természeti kincse

Az ország még kihasználatlan ásványkincse a zeolit, amelyből Tokajban mintegy 100 millió tonnás készlet vár kibányászásra. Ezt az anyagot állati takarmányozáshoz és istállók szagtalanításához ugyanúgy használják, mint füstgázok és szennyvizek szűréséhez. A mádi ásványbánya és örlőmű idén már hatezer tonnát forgalmazott és hamarosan minden hazai igényt ki tud elégiteni.

Meglopták a Ferenc József hidat

1896-ban, a híd avatásakor, Ferenc József saját kezűleg ezüst-szegecset vert az egyik feszítő vastartóba. A háború alatt ellopott szeg helyére később ólom-szegecset vertek, amelyet üvegburával fedtek le. A pesti rádió egy októberi adásában a riporter azt állította, hogy az ezüst-szegecs még ma is a helyén van. Másnap hűlt helye volt az értéktelen ólom-szegecsnek, a búrával együtt nyomtalanul eltűnt...

25 ÉVES JUBILEUM!

25 éves a Münchener Magyar Diákszövetség bálja!

Ezen jubileum alkalmából a „Hagyományos Magyar Diákball” 1981. február 6-án pénteken este 8 óras kezdettel a „Hotel Bayerischer Hof” dísztermében rendezzük, a megszokott ünnepélyes keretek között. Elsőbálozó lányok jelentkezését kérjük 1981. január 7-től a 69 23 982 telefonszám alatt, 9–11 és délután 5–8 óráig.

A Diákszövetség müncheni csoportja

Helyzetkép Kárpátaljáról

(Folytatás az 5. oldalról)

Kárpátaljának van egy magyar nyelvű napilapja, a „Kárpáti Igaz Szó”, 38.000 példányban. Magyar főszerkesztője csak a legutóbbi években van. Balla László. A lap tartalma, szelleme teljesen szovjetorosz. A nyugati világtól teljesen el van zárva. Ilyen cikket hoz: „A munkaszombat felé” — „Kizöldült már a zab” — „A fejközi egyén- és csapatverseny állása”. Gyermekevata, a „Kárpáti Ifjúság”, teljesen az ateista nevelés szolgálatában.

Kárpátalján a legmagyarabb város Beregszász. Ennek is van magyar újságja: a „Vörös Zászló”. Tartalma, szelleme lehangolóan sivár; csak muszájból járattják.

Ungvárott van magyar könyvkiadó: a „Kárpáti Kiadó”. Újabban magyar történelemkönyvet is kiadott, „tudományos” feldolgozásban, de ezzel a címmel: „A Boldogság Felé”. A kiadó ad ki magyar kalendáriumot is 10.000 példányban. Ennek csak a nyelve magyar, tartalma, szelleme szovjet. A 150-oljalas kalendárium külsőleg is silány.

Beregszászon az ukrán színház mellett van időszaki magyar színház. Nívósabb darabokat is játszik: Csárdáskirálynő, Fáklyaláng (Illyés). Eddig 600 előadása volt.

A Kárpátaljai magyar nyelvű iskolák száma 77. Beregszásznak van magyar gimnáziuma, a Kossuth Lajos Gimnázium, évenként 150 érettségizővel.

Kárpátalján összesen 30 katolikus pap él, egy magyar kispap tanul Litvániában, Vlnán. A magyar papoknak hetenként kell jelentkezniük a rendőr-

ségen. Katolikus hitoktatás sem iskolában, sem templomban nincs megengedve. Ma nagyon sok ruszin is magyar templomba jár, mert nem akar orosz templomba menni. Érdemes megjegyezni, hogy sehol sem akkora a megértés a magyarok és a többségi nép között, mint éppen Kárpátalján. Közösen védekeznek a közös elnyomás ellen. A szovjet hatóságok ezért nem engednek Kárpátaljára komolyabb magyar egyesületeket, sem fontosabb személyeket. Jellemző, hogy Lékai primás, tavalyi Szovjetunióban tett látogatása alkalmával Litvániában (Vilnában), nyílt téren misézhetett. viszont Kárpátaljára be sem engedték.

Nemcsak a magyarok, de a ruszinok is budapesti lapokat járatnak, a budapesti Televíziót hallgatják és legfőbb vágyalmuk eljutni Budapestre. Mivel Budapesten keresztül egy kis ablak nyílik számukra Nyugat felé, a nagy Szovjetbirodalom területén a kárpátaljaiak a legtájékozottabbak a nagyvilágban történt eseményekről.

Az életszínvonal lassan emelkedőben van. Ennek egyik oka, hogy Kárpátalja nagyon fölkapott nyaralási hely lett. Évenként a félmillió szervezett belöldi turista mellett kb. félmillió a meg nem szervezett turista. A nagyoroszok és ukránok nagyon szívesen telepsznek le végleg a meleg, napos klímájú Kárpátalján, amit hivatalos szovjet szervek erősen támogatnak.

A még megmaradt magyar kultúremlékek pusztulóban vannak. A Munkácsi Várat nem tartják érdemesnek restaurálni. A beregszászi gótikus szé-

ÚJDONSÁG!

Rákóczi, Kossuth és Petőfi, Vörösmarty, Arany, Széchenyi, Liszt, Kodály eredeti fekete-fehér fényképmásolaton. — Három 24x30 cm-es fénykép kiállítási fényképpapíron, elsőosztályú minőségben DM 45.—, egyenként DM 18.—. A reprodukciók nagyobb méretben is megrendelhetők (30x40, 40x50 cm.).

Cím: Ertl László, Medicusstr. 17, 8750 Aschaffenburg, BRD.

kesegyházat viszont renoválták. — Kárpátalját ma az üresen maradt szobortalapzatok országának nevezik, mert a szobrokat mind eltüntették. Csak Técsőn áll még Kossuth szobra, de melléje egy ukrán partizán szobrát állították.

Hány magyar él Kárpátalján? — Az 1979-es hivatalos szovjet népszámlálás szerint a Szovjetunió területén 171.000 magyar él. Ebből 164.000 él Ukrajnában és Kárpátukrajnában. Kárpátalja összlakossága egy millió. Legnagyobb városa, Ungvár (Uzhorod) 90.000 lakóssal. A kárpátaljai helyzetet jól ismerők szerint csak Kárpátalján él 200.000 magyar.

(S k u l t é t y C s a b a előadása nyomán. Az előadás a Pax Romana rendezésében a müncheni Magyar Miszió házában hangzott el.)

Új könyvesemény! Megjelent!

Kapható!
Csonka Emil
A FORRADALOM
oknyomozó története
1945-1956

Csonka Emil könyve hiteles történelmi mű, izgalmas olvasmány, hézagpótló munka, a forradalom kézikönyve, a 20. századi magyar történelem 12 évének drámai megelevenítése.

A könyv ára: 39.80 DM, vagy 19.80 USA dollár, plusz portó. Fizethető csekkel, money orderrel, postautalvánnyal. Megrendelhető a szerző címen: Dr. Emil Csonka, Elektrastr. 58, D-8000 München 81, BRD, W. Germany

MÉG KAPHATÓ**J u h á s z L á s z l ó****MAGYAROK AZ ÚJVILÁGBAN**

című új könyve, amely az első világháború ősüinktől a századforduló kivándorlási hullámig követi az amerikai magyar nyomokat.

Ára: 15.— DM, 100.— öSch, 7.— \$. Megrendelhető: Dr. Juhász, Bülowstr. 10/1 D-8000 München 80

A szerző két korábbi könyve: „Bécs magyar emlékei“ és „Burgenland“ E L F O G Y O T T

BÉCS legszebb kerületében, Döblingben 3 szobás (82 m²), balkonos, etázhűtéses, azonnal beköltözhető **öröklakás** 170.000 DM-ért eladó. Telefon tájékoztatás: München 98-45-21.

MAGYAR KÖLCSÖNKÖNYVTÁR

Többek kérésére közöljük, hogy a Landesbibliothek keretén belül működő

magyar könyvtár

szívesen fogadja minden Svájcban élő magyar-nyelven olvasni szerető jelentkezését. A könyvtár használata díjtalan. A könyvek cseréje posta útján történik.

Jelentkezés magyarul írásban. Cím: Schweizerische Landesbibliothek Ungarische Abteilung Hallwylstr. 15. — CH-3003 Bern

Mozga Gyula, hites tolmács és fordító (magyar-német, német-magyar) Németországban nyugdíj-ügyekben — **legnehezebb helyzetekben is** — segít. Ez a segítség eddig igen eredményes volt! Cím: 6750 Kaiserslautern, Zollamtstrasse 27. — Tel.: 0631-10611, d. e. 10-ig, d. u. 17-től.

Magyar-német és német-magyar fordításokat olcsón és gyorsan elvégez, magyar nyelvű okiratokról hitelesített másolatokat készít és más nyelvű okiratok fordítását korrekten elintézi. **W. Divy hites fordító és tolmács.** D-7990 Friedrichshafen, Lindenstr. 50. - Tel. 07541/71391.

A nyugati világ legbőségesebb könyv-választékával áll a magyarság szolgálatára akár régi — akár új akár nyugati — akár hazai akár értékesebb — akár olcsóbb

könyvekkel, mélyen leszállított áron. A vásárolni szándékozók kérésére elküldjük a világ legnagyobb választékú magyar **KATALÓGUSÁT.**

METROPOLITAN VERLAG

(Szerday Sándor)

Teichweg 16. CH-4142 Münchenstein Schweiz

MAGYAR HENTESÁRÚT

gyártunk immár 10 éve Stuttgartól 40 km-re WELZHEIMBEN. Kérem győződjék meg kiváló minőségű, magunk által készített áruféleségeinkről:

	DM
1 kg. Füstölt kolbász	16.—
1 kg. Friss kolbász, sütni való	14.—
1 kg. Debreceni (vékonybélben)	15.—
1 kg. Disznósajt	10.—
1 kg. Balkán füstölt májas	12.—
1 kg. Balkán füstölt véres	10.—
1 kg. Hurka sütni rizsával	10.—
1 kg. Hurka véres rizsával	10.—
1 kg. Fokhagymás felvágott	16.—
1 kg. Paprikás Puszta Szalámi	16.—
1 kg. Sonkaszalámi 90% sovány	20.—
1 kg. Fokhagymás paprikás toka	12.—
1 kg. Angol szalonna	18.—
1 kg. Füstölt odalszalonna	12.—
1 kg. Füstölt sonka	20.—
Minden árút légmentes csomagolásban utánvétellel szállítunk.	

FLEISCHWARENFABRIK, VIKTOR PÁL
7063. Welzheim Lerchenstr. 29.
Telefon: (07182) 67-36

Figyelem! Újdonság!

Szamosi József

MÁRIACELLI EMLÉKKÖNYV

Képes magyar kalauz

Az izlées kiállítású könyvecske a híres Mária-kegyhely történetét, bazilikáját és a kincstár nevezetességeit mutatja be, mindenütt kielméve Máriacelli magyar kapcsolatait.

A könyvet 14 fekete-fehér-, és 32 színes kép díszíti.

Megrendelhető az „Életünk“ szerkesztőségében. Ára 12.— DM, vagy 6.— \$ és postaköltség.

Ékesítse lakását magyaros mintákkal! — Iparművész vállal porcelánfestést eredeti magyaros tájjelleggel (cimert, aranyozást is), bútorok, lakások pingálását, textilfestést (abrosz, sál, függöny, stb.). Cím: Mezeyné Ivánszky Erzsébet, 4 Les Linandes, Poupres 95000. Geroy, France. Tel.: 032-22-48.

Közi Horváth József:**RAFINÁLT VALLÁSULDÖZÉS MAGYARORSZÁGON**

A brosúra tartalmazza a szerzőnek a II. világháború utáni Magyar Egyház helyzetéről szóló legjobb előadásait és cikkeket.

Kapható az Életünk szerkesztőségénél. Ára: 5.— DM

M e g j e l e n t**MINDSZENTY BIBOROS**

magyar nyelvű életrajza

Közi Horváth József

tollából, zsebkönyvben.

Megrendelhető az Életünk szerkesztőségénél (Máriacellben Sümeg Lothár atyánál) és az összes magyar lelkész-nél.

Ára Európában 6.— DM, tengerentúlról 4.— dollár.

DIÓSZEGHY TIBOR, hites tolmács és fordító, magyar-német és német-magyar, Németországban tanácsadás, állampolgársági és menekültügyi kérdésekben, valamint peres ügyekben segít. — Daimlerstr. 249. D-4040 Neuss. Tel.: (021 01) 54 13 17.

RUPP LÁSZLÓ hites törvényszéki fordító, vállal fordításokat magyarról németre és németről magyarra. — Postfach 162, D-8000 München 1 - Telefon (089) 3 00 21 62

HITES TOLMÁCS ÉS FORDÍTÓ, magyar-német és német-magyar. Hans-Henning PAETZKE, Adlerflychtstr. 4, 6000 Frankfurt/M., Telefon (06 11) 59 19 39.

„TÉTÉNY“ Ungarische Spezialitäten

Inh.: O. BAYER

Kreitmayerstr. 26 - D-8000 München 2

Telefon (089) 19 63 93

	DM
Alföldi Olaszrizling	4.80
Alföldi Kékfrankos	4.80
Abasári Rizling	5.75
Debrői Hárslevelű	5.75
Badaacsonyi Kéknyelű	6.20
Badaacsonyi Szürkebarát	6.20
Soproni Kékfrankos	6.—
Domszói Muskotály	6.20
Domszói Tramin	6.50
Badaacsonyi Tramin	6.50
Villányi Burgundi	6.20
Hajósi Cabinet	6.20
Tokaji Aszu 4 puttonyos	13.—
Tokaji Aszu 3 puttonyos	11.—
Kecskeméti Barackpálinka	24.50
Hasas Barackpálinka	22.—
Csereznypálinka	21.—
Szilvapálinka	19.50
Hubertus	17.50
Kósher szilvapálinka	27.—
Beverage Bitters (Unic.) 1 lit.	27.—
Beverage Bitters (Unic.)	14.—
Szalámi (Pick) 1 kg.	22.—
Csabai 1 kg.	20.—
Gyulai 1 kg.	18.—
Süli Debreceni 1 kg.	13.—
Süli kolbász 1 kg.	14.—
Házi kolbász 1 kg.	17.—
Tarhonya 1/2 kg.	2.75
Nagykockatészta 1/2 kg.	3.10
Lebbencs 1/2 kg.	3.10
Kiskocka, cérnamélt 10 dk.	—70
Paprika káposztával 820 gr.	4.20
Bogyiszlói paprika (erős) 820 gr.	3.50
Hegyes paprika (nem csipős) 820 gr.	4.20
Hegyes paprika (csipős) 820 gr.	4.20
Disznósajt (téli időszakban) 1 kg.	11.—

— Üvegárút is szállítunk! —

M E G J E L E N T!

Mihályi Gilbert — Dunai Ákos:

II. JÁNOS PÁL, A VASFÜGGÖNY MÖGÜL JÖTT PÁPA

II. János Pál pápa életéről szóló első magyar nyelven írt könyv — életrajz —, sőt: talán dokumentumgyűjteménynek is nevezhető szépirodalmi mű.

Az írók a könyv első fejezetében részletesen leírják a körülményeket, miként lett Karol Wojtyła Róma püspöke, valamint Szent Péter utódjaként II. János Pál pápa.

A további fejezetekben az írók az olvasó elé tükrözik a pápa gyermekkorát, ifjúságát, diákkorát.

A könyv minden oldala színes élőkép-ként vetíti az olvasó elé a legfőbb pásztor, a Szentatya mindennapos életét és szinte lépésről lépésre világevangelizációs útjait.

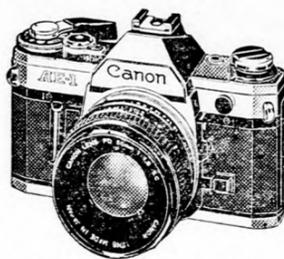
Az utolsó fejezet: A Szentatya és Magyarország. A lengyel pápa és Mindszenty kapcsolatának fejtegetése méltó befejezés.

Megrendelhető a Katolikus Magyarok Vasárnapja könyvosztályán, 1739 Mahoning Avenue, Youngstown, Ohio 44509. Ára 15 dollár és 1 dollár portó.

Nürnbergben élő 38-éves munkásember, német állampolgár, szolid feleséget keres. Választ: „Megbízható“ jeligére a Kiadóba.

Magyar özvegyasszony — jólelkűnek ismerik — 54-éves, 160 cm., jó háziasszony, házasság céljából megismerkedne hozzáillő becsületes — lehetőleg német állampolgárságú — férfivel. Fényképes leveleket „Temperament“ jeligére a Kiadóba kér.

Soproni magyar trió (cigányzene, tánczene, szórakoztató és hangulatkeltő zene) a téli és tavaszi idényre szerződést keres. Ajánlatokat a következő címre kérünk: **Pádár, A-1238 Wien**, Maurer Lange-Gasse 136 / 27 / 6.

A FÉNYKÉPEZÉS MINDIG OLCSÓBB LESZ!**CANON AE I ÉS CANON A I**

gépek árát leszállítottuk!

Kérjen árajánlatot;

„CANON“ lerakat!

FOTO DOBOS
8000 MÜNCHEN 2 RINDERMARKT 16 TELEFON 089/24 052

Rindermarkt 16. Tel.: (089) 240 852
73 éves cég! Győr — München!

KOVÁTS MIHÁLY ÉS SZENT LÁSZLÓ EMLÉKÉREM

Az Amerikai Magyar Történelmi Társulat, az Egyesült Államok megalakulásának 200. évfordulója alkalmából kibocsátotta a FABRICZY KOVÁTS MIHÁLY huszárezredes emlékérmét. Az O nevéhez fűződik az amerikai huszárok (cavalry) megszervezése és Charleston város védelme csapatának élén 1779-ben életét áldozta. Ezzel egyidejűleg került kibocsátásra II. János-Pál pápa áldásával a SZENT LÁSZLÓ emlékérem is.

Az érmék adatai: A Kováts érem BODÓ SÁNDOR alkotása, a Szent László érmét L. C. HAMPTON készítette. Átmérője 50 mm, kb. 75 gr., PP minőség, Cu-fényesen csiszolt bronz. Ára: 65.— DM, vagy 35.— \$.

Megrendelhető: NUMISMATICA HUNGARICA, Postfach 73-0302, D-6000 Frankfurt/M 73. West-Germany.

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és Kiadóhivatal
8000 München 81, Oberföhringerstr. 40. Telefon: (089) 98 26 37.

Felelős Kiadó:

a Magyar Kat. Főlelkésziség.

Felelős szerkesztő:

Dr. Harangzó Ferenc.

Redaktion und Herausgeber: die Ungarische Oberseelsorge, 8000 München 81, Oberföhringerstr. 40. Telefon: (089) 98 26 38. Redakteur: Dr. Harangzó Ferenc.

ELŐFIZETÉS:

Az Életünköt a helyi magyar lelkészek terjesztik, 6k küldik szét és 6 náluk is kell előfizetni!

Tengeren túlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a Kiadóhivatal küldi az újságot.

Egyes szám ára egy évre 15 DM, vagy ennek megfelelő valuta. Tengeren túlra légtalpostával 25 DM.

Lapzárta: a hónap 18-án. — Hirdetéseket csak 15-ig fogadunk el. Postscheckkonto: Nr. 606 50-803,

Kath. Ungarn-Seelsorge, Sonderkonto: München.

Bankkonto: Bayer. Vereinsbank, Nr. 145857, Kat. Ung. Seelsorge „Életünk“

Druck: Danubia-Druckerei, Ferchenbachstr. 88. 8 München 50.

Yves de Daruvár:**A FELDARABOLT MAGYARORSZÁG**

c. híres könyve magyarul, több színes és fekete fehér képpel és térképpel, kemény vászonkötésben, számtalan olyan fontos történelmi dokumentumot tartalmaz, mely a szerző másnyelvű kiadványaiban nem szerepel. Az izgalmas történelmi dokumentációt olvassuk anyanyelvünkön.

A könyv ára portóval együtt 40.— Sfr., vagy ezen értéknek megfelelő más valuta.

Megrendelhető közvetlen a kiadónál:

EDITION BALOGH

Postfach 19 - CH-6000 Luzern 5

FIGYELEM! A magyar iskolai felső oktatás számára és az iskolán kívüli magasabb szintű magyar irodalom tanítása érdekében kiadott „Az Irodalom Világa“ című nagyon tartalmas és szép könyvből még kb. 1500 példány áll rendelkezésre, a régi szép és sűrű nyomással, egészvásznon kötésben több mint 300 oldalon. Ára csak 15 DM, plusz portó; tengerentúlról \$ 10.—. Megrendelhető a Szerkesztőségénél.

HAZAI HENTESÁRÚ

	DM
1 kg paprikás kolbász grillsütésre vákuumsomagolásban	16.—
1 kg paprikás kolbász	16.—
1 kg paprikás frissen füstölt kolbász	14.—
1 kg rizses véreshurka	10.60
1 kg májashurka	10.60
1 kg vastag húsos szalonna	12.—
1 kg disznósajt	12.80
1 kg paprikás tokaszalonna	9.60
1 kg füstölt sonka	20.—
1 kg füstölt sertésborda	9.20
1 kg füstölt csülök	9.20
1 kg tepertő	15.—
Utánvétellel és csak belföldre szállítunk, 5 kg-on felüli rendeléseknél portómentesen és csupán az expressz-díjat számítjuk fel.	

MIHÁLY TAUBEL HENTESMESTER

Peter-Rosegger-Str. 3.

6710 Frankenthal/Pf. Tel.: 06233 / 62693

Melléklet az Életünk 1981. januári számához. 34.566/2
Istenáldotta új esztendőt kívánok minden Kedves Honfitársurknak!
De vajon hozhat-e az új esztendő mást, lényegesen jobbat, mint az
előző? Hiszen a hírközlő eszközök nem sok jóval kecsegtetnek. S mint-
ha hallanók Lucifer gunyos megjegyzését:

S e sok próbára mégis azt hiszed,
Hogy új küzdésed nem lesz hasztalan?
S célt érsz? Valóban e megtörhetetlen
Gyermekkedély csak emberé lehet.

Mi azonban mégsem engedhetünk a lendületet bénító csüggedésnek. A hit
és a kegyelem felemel. De még a tapasztalati világnak sokszor kemény
megpróbáltatásai közepette is, mint amilyen az olaszországi földreng-
és volt, felfigyelünk egy-egy jelre. Nem használják mindig jóra a
lehallgató készüléket, de ott, a romtetető néma csendjében azzal be-
temetett embereket kerestek. S a készülék megmozgott. Gyermek volt a
törmelékhalmaz mélyén. Sikoltani, sirni már nem tudott, de a finom
készülék hirt adott arról, hogy ott még egy kis szív dobog. S valaki
azt akarta, hogy az még sokáig dobogjon. Az Ő jóságában hiszünk.

+ + + + +

A karácsonyi szentmiséink látogatottak voltak. Többen 50 kilomé-
ternyi utat is megtettek, hogy résztvehessenek azon. Különösen az
éjjeli szentmise vonzott annyi magyar hívőt, amennyit már régen nem
láttunk együtt. Megtartottuk a karácsonyi ünnepségünket is, és azon
a cserkészcsapatunk szép betlehemes játékkal szerepelt. Külön meg
kell említenem cserkészeink karácsonyt megelőző betlehemes köszönté-
sét a linzi magyar családoknál. Ezt a gyerekek igen lelkesen végez-
ték, és általában igen szíves fogadtatásra találtak a magyar ottho-
nokban.

+ + + + +

A magyar szentmisét Linzben minden vasárnap 1/2 11-kor a neue
heimati templomban tartjuk. Kivétel csupán a hó második vasárnapja.
Akkor a kleinnüncheneri templomban 1/2 12-kor mondjuk a szentmisét.
A welsi hívek számára a hó második vasárnapján 1/2 9-kor misézem.

+ + + + +

Az Életünk évi előfizetési díja 110 silling (vagy 15 német márka).
Ennek befizetését kérném a mellékelt befizető lapon bank által, vagy
póstai utalványon (cim: Österreichisches CreditInstitut, Linz, Land-
straße 55, Konto-Nr. 165-57005. Abonnement der Zeitschrift „Életünk“).
Mindazoknak a Kedves Honfitársainknak, akik az előző évben támogat-
ták lapunkat, köszönő sorokat küldtem. Kérem a támogatásukat továbbra
is.

+ + + + +

A thalhami kápolnában 1980. december 4-én végezte Tóth Heléna
az első szentáldozását. - 1980. december 5-én is tartottunk első
szentáldozást. Akkor Fád Kreuzenben négy gyermek, Fürj Erika és
Peáta, valamint Szücs Andrea és András járultak először az Ur asz-
talához.

+ + + + +

Halottaink: Megyeri József 1980. december 2-án, hetvenéves korá-
ban hunyt el. Dec. 6-án Micheldorfban temették. Ugy hallottam, hogy
azelőtt, míg egészsége engedte, eljárta a welsi magyar szentmisére. -
A thalhami otthonban december 18-án, hetvennégyéves korában, hosszú
betegség után hunyt el Schöbel Zsófia. 22-én temették s st. georgeni
temetőben. Az otthon lakóiban és az ápoló személyzetben jó emléket
hagyott segítőkész, jóságos egyéniségével.

+ + + + +

Inhalt: Grußbotschaft des Seelsorgers anlässlich des Neujahrs. -
Rückblick auf die Weihnachten. - Ungarnmessen. - Abonnement der
Zeitschrift „Életünk“. - Erstkommunion der Tóth Heléna, der Fürj
Erika, der Fürj Peáta, der Szücs Andrea und des Szücs András. -
Tod des Megyeri József und der Schöbel Zsófia.

Dr. Kerny Géza
linzi magyar lelkész
Senefelderstr. 6, tel.: 0732/42586

Melléklet az Életünk 1981. januári számához.

Közeledik a husvétot megelőző lelkigyakorlatunk. Ennek vezetésére a franciaországi főlelkész,

P. Ruzsik Vilmos

vállalkozott. S most valami nagyon szépet írnék a levelemből: „Olyan szerény kenyér lesz a menü, amit a hivek fognak kapni, miptől annyira a szegénységünkből kitelik. A Szentlélek Uristenre hagyatkozunk, és az ő megjelme mindenható.” Aki ilyen szerény papi lelkülettel jön, az nagyon sokat hoz. Bár meg kell említenem, hogy lelkipásztori tapasztalata, világlátottsága, olvasottsága és az átlagot messze felülmúló nyelvtudása is sokat jelent, de a Szentlélekre hagyatkozása, imádságos, apostoli lelkülete ígér nekünk a legtöbbet. A lelkigyakorlat beosztása a következő:

Április 10-én, pénteken du. 6-órás kezdettel a neue heimati plébánia termében,
április 11-én, szombaton du. 2-órás kezdettel a Magyar Otthonban a fiataljainknak,
április 11-én, szombaton du. 6-órás kezdettel a Magyar Otthonban a felnőtteknek,
április 12-én, vasárnap de. 1/2 9-órás kezdettel, szentmise keretében a welsi hiveknek,
április 12-én, vasárnap de. 1/2 12-órás kezdettel a kleinmünchener templomban a linzi hivek számára lesz ugyancsak szentmise keretében a befejező szentbeszéd.

Hosszu az út Párizstól Linzig, és ha az előadó ezt az utat Isten és a hivek szeretetéből megteszi, mi is menjünk el oda, ahol az Isten szavát meghallhatjuk.

+++++

M E G H I V Ó. A Felsőausztriai Magyarok Kultúregyesületének regőscsoportja farsangi mulatságot rendez. Erre február 14-én, szombaton kerül sor a kleinmünchener plébánia kulturtermében (Zeppelinstr. 37.). A teremnyitás este 7-kor lesz és a szórakozás hajnali 4-óráig tart. Igazi bánati konyha gondoskodik a hazai módon elkészített ételekről. Kitűnő italokat szolgálnak fel. Hangulatos zene teszi szórakoztatóvá rendezvényünket és kíséri mindvégig a táncot. Rendezvényünk sikere a magyarság összetartását szolgálja.

Valamennyi Kedves Honfitársunkat szeretettel várja a

Felsőausztriai Magyarok Kultúregyesülete

+++++

Cserkészcsapatunk rendezvényeiből ki kell emelnünk a január 3-ki kiscsérkész farsangot, valamint a 24-én megrendezett bográcsgulyással egybekötött cserkészfarsangot. Mindkét rendezvény sok munkát igénylő példás előkészülettel szép eredményt jelent. A felnőttek farsangi estje Msgr. Valentiny Gézának, csapatunk patrónusának és nagyszámú közönségnek a részvételével jó hangulatban zajlott le.

+++++

A magyar szentmisét Linzben minden vasárnap 1/2 11-kor a neue heimati templomban tartjuk. Kivétel csupán a hú második vasárnapja. Akkor a kleinmünchener templomban mondjuk a szentmisét 1/2 12-órás kezdettel. A welsi hivek számára a hú második vasárnapján 1/2 9-kor misézem.

+++++

Halottunk: Január 7-én, életének 68-ik évében, egészen váratlanul elhunyt dr. Happ Ervin honfitársunk. Már odahaza is a katolikus munkásifjuság szervezetének egyik vezető egyénisége volt. A welsi hivek pedig nagyon jól tudják, mert látták, hogy a szentmise idején az ő autója állt a templom előtt. Azzal vitt és hozott, és ezzel megkönnyítette, hogy két városban is ugyanazon a délelőttön ellássam a lelkipásztori szolgálatomat. De még sokkal több idegenbe szakadt honfitársunk tapasztalhatta a hontalanság elesettségében a segítségét. Azok az évek, amelyeket a linzi Caritas szolgálatában töltött el, életének legértékesebb évei voltak. Január 13-án a linzi Caritas igazgatója, Hermann Pfeiffer prelátus a linzi urnatemetőben szentelte be egykori munkatársának földi maradványait dr. Balogh Vince, valamint egy osztrák plébános és az én asszisztenciámmal. Később urnája a St. Barbara-temetőbe került.

Inhalt: Exerzitien für die Ungarn. - Faschingsabend des Vereins der ungarischen Sprachgruppe in OÖ. am 14. Februar um 19 Uhr im Pfarrsaal Kleinmünchen. - Rückblick auf den Faschingsabend der Pfadfindergruppe. - Ungarntessen. - Tod des Dr. Happ Ervin.

Dr. Kerny Géza
linzi magyar lelkész